№ 223 (2723) ■ Вівторок, 27 листопада 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Приз за вашу щиру думку

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

16

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1863 р. Народилася Ольга Кобилянська, класик української літератури. ■ 1918 р. Народився видатний учений у галузі електрозварювання академік Борис Патон. ■ 1947 р. Помер Овксентій Корчак-Чепурківський, гігієніст та епідеміолог, академік. ■ 1955 р. Вийшло друком перше видання Книги рекордів Гіннесса. ■ 1978 р. У Нью-Йорку тривав III Світовий конгрес вільних українців, на якому виступили українські дисиденти Петро Григоренко, Леонід Плющ і Надія Світлична.

Головне завдання — бюджет і кодекси

Верховна Рада цього пленарного тижня планує розглянути понад 140 законодавчих актів. Тільки на голосування у четвер пропонується поставити майже 100 проектів законів та постанов.

(Закінчення на 2-й стор.).

Важкий багаж Румунії

Сьогодні в Україну з робочим візитом прибуває міністр закордонних справ Румунії Мірче Джеоане. Поява в Києві глави румунської дипломатії дуже доречна. Відносини двох держав поступово погіршуються, антиукраїнські настрої панують у румунській пресі і серед значної частини політикуму. В Україні, відповідно, також особливих політичних симпатій до Румунії не спостерігається. Робота над укладенням Договору про режим держкордону та Угоди про розмежування континентального шельфу і виключних економічних зон у Чорному морі загрузла у взаємних звинуваченнях і підозрах.

(Закінчення на 7-й стор.).

Суд відбувся, система залишилася...

10

ЩОБ НЕ СОРОМНО БУЛО ВЛАДІ

За історичними традиціями, завдяки своєму географічному положенню, накопиченому економічному потенціалу Запорізька область відіграє особливу роль у розбудові України. Ми пишаємося тим, що саме в нашому краї, на Запорозькій Січі, свого часу закладався підмурівок майбутньої української державності у вигляді вільної козацької республіки, виковувалася наймогутніша й незборима сила — дух нації.

(Закінчення на 8—9-й стор.).

Стихія

Негода влаштувала «темну»

У неділю в Україні без електроенергії залишився 1581 населений пункт. Причина — негода: сильні снігопади пройшли у Вінницькій, Чернівецькій, Одеській, Івано-Франківській, Волинській, Львівській, Рівненській, Тернопільській, Хмельницькій, Житомирській областях. Налипання мокрого снігу на проводах і пориви вітру до 15—21 м/с призвели до пошкодження 625 ліній електропередач. Вийшли з ладу 7633 трансформаторні підстанції та 265 АТС.

(Закінчення на 3-й стор.).

Не шийте з котика чохли!

11

Спорт

Королева і її почет

Вільна боротьба. Чемпіонат світу. Софія (Болгарія). Золота і три бронзові медалі — здобуток української команди. Чемпіонкою стала Ірина Мельник (46 кг). І почет у королеви солідний — бронзові призери Ельбрус Тедеєв (63 кг), Вадим Тосоєв (97 кг) і Тетяна Лазарєва (56 кг).

Футбол. Кубок України. 1/4 фіналу. Матчі-відповіді. «Закарпаття» (Ужгород) — «Металург»(Донецьк) — 1:3. Перший матч — 0:1.

Спортивну добірку читайте на 13-й сторінці.

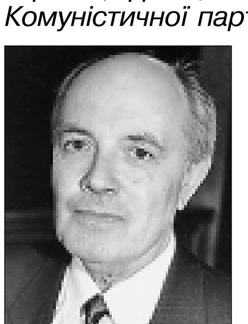
Краса не буває нерентабельною

12

Читаймо «Голос» разом

Трибуна різних політичних сил

Георгій КРЮЧКОВ, народний депутат України, фракція Комуністичної партії:

— Парламентська газета повинна бути трибуною для різних політичних сил, які представлені у Верховній Раді. В цілому, на мою думку, цього напряму в «Голосі України» дотримуються. Як представник опозиційної партії, я ніколи не мав жодних труднощів, коли треба було виступити в газеті. Але в нас у парламенті окреслилося коло дуже активних депутатів, і вони постійно користуються цією трибуною, а багато депутатів чомусь ніколи не друкуються на її сторінках.

Хотілося б побажати газеті більше розкривати законотворчий процес — кухню парламентських комітетів. Цікаво було б прочитати на її сторінках обговорення проблем, як Верховній Раді можна працювати ефективніше, стати тим началом, яке організує, а також що заважає її роботі.

Передплачуйте і вигравайте!

Продовжуємо публікувати пропозиції наших друзів-спонсорів для розіграшу призів серед передплатників «Голосу України» на 2002 рік:

21. ЗАТ «Дніпропетровський комбінат харчових концентратів» (генеральний директор — Олександр Ковров) — кава і кавові напої торгової марки «Золоте зерно».

22. Дніпропетровська корпорація «Дитинство» (генеральний директор — Сергій Колесник) — сучасні хутряні та пластикові дитячі іграшки.

23. Дніпропетровське приватне підприємство «Анаір» (генеральний директор — Юрій Ледней) — дорожні сумки та саквояжі.

24. Костопільське ТОВ «Комбінат деревинних плит» (директор — Лев Йосипенко) — набори постільної білизни.

25. ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (директор — Микола Кучерук) — коробки шоколадних цукерок.

Передплачуйте та вигравайте! Удачі вам!

Нікарагуа з хуторів поблизу Диканьки

14

P. S. Відкрито пряме авіасполучення Київ—Белград

Створюється фракція «Єдність»

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про це під час другої (позачергової) Київської міської конференції Української партії «Єдність» повідомив її лідер Олександр Омельченко. До її складу ввійдуть здебільшого позафракційні депутати парламенту.

Перед початком роботи конференції до президії було передано портрет Михайла Грушевського з напутніми словами його політичного заповіту «В єдності наша сила».

Під цим гаслом і проходило зібрання. Мета і завдання партії — це забезпечення громадян роботою, житлом, охороною здоров'я незалежно від достатку, освітою, правовою та екологічною безпекою, гарантованим економічним і культурним розвитком тощо.

Особливо наголошувалося, що у програмах багатьох партій це голий популізм, тоді як у Києві під керівництвом міського голови Олександра Омельченка проголошені наміри наполегливо втілюються в життя. Виступаючи на конференції, Олександр Омельченко, зокрема, сказав, що ідеї партії «Єдність», практична діяльність київської партійної організації об'єднують у її лавах дедалі більше свідомих громадян та патріотів. Нині офіційно зареєстровано 25 обласних організацій партії, 200 районних та окремо в Криму і Севастополі. Вони налічують понад 30 тисяч членів партії, ряди яких постійно зростають. Лідер «Єдності» заявив, що партія візьме найактивнішу участь у виборах на всіх рівнях і розраховує на здобуття щонайменше 25 місць у Верховній Раді, щоб створити дієздатну депутатську фракцію, спроможну впливати на державне життя.

Водночас, сказав Олександр Омельченко, партія також працює над утворенням виборчого блоку. Вже виявили бажання бути разом із «Єдністю» десятки громадських організацій, серед них потужні «Союз Чорнобиль», «Молода Україна», «Справедливість», «Союз ветеранів війни і праці», багато жіночих організацій.

Олександр Омельченко поінформував, що 1 грудня відбудеться позачерговий з'їзд партії «Єдність», де вирішуватимуться всі організаційні питання, а 4 лютого, коли партії виповниться два роки, делегати зберуться на свій черговий з'їзд. На ньому і буде завершено розробку стратегії і тактики партії під час виборів на всіх рівнях.

На конференції було обрано президію міської організації партії «Єдність», а також понад 200 делегатів на з'їзд.

Головою київської міської організації Української партії «Єдність» обрано Олександра Омельченка.

Анатолій КАРАСЬ.

Головне завдання — бюджет і кодекси

(Початок на 1-й стор.).

Однак на погоджувальній раді керівників фракцій та голів комітетів парламенту Перший заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук сказав, що головне завдання, яке стоїть перед народними депутатами, — це обговорення і прийняття проекту закону про Держбюджет 2002 року (друге читання), Податкового кодексу України (друге читання) та у третьому читанні Цивільного кодексу.

Голова Комітету ВР з питань бюджету Олександр Турчинов зауваживши, що Кабінет Міністрів дотримався встановлених Верховною Радою термінів і подав підготовлений проект Держбюджету 2002 року до 22 листопада, проте майже нічого не врахував із принципових зауважень профільного комітету та народних депутатів. Так, наприклад, пропонувалося збільшити видатки: на охорону здоров'я до 1 млрд. грн., фактично в урядовому проекті — 0; на вугільну галузь — 1,6 млрд. грн., а збільшено на 150 млн.; на освіту — 1 млрд. грн., збільшено на 290 млн. Те саме стосується багатьох соціальних пільг населенню і, зокрема, чорнобильцям.

Олександр Турчинов поінформував, що висновок комітету на підготовлений проект бюджету 2002 року буде запропоновано народним депутатам у вівторок.

Міністр фінансів Ігор Мітюков, який брав участь у засіданні погоджувальної ради, навпаки — наголосив на тому, що уряд використав усі можливості і збільшив видаткову частину бюджету на 1,5 млрд. грн. (без розширення податкової бази та збільшення надходжень до бюджету — це той максимум, на який спроможна країна). Він нагадав, що у Верховній Раді чекають розгляду більш як 10 законопроектів щодо розширення цієї самої податкової бази.

Ігор Мітюков запропонував компромісну процедуру: обговорювати проект бюджету у середу, вилучити із нього неузгоджені питання і перенести їх на третє читання. Узгоджену частину проголосувати у четвер у другому читанні. Проти цього компромісу заперечували багато народних депутатів, бо, згідно з Бюджетним кодексом, першими на голосування ставлять три основні статті бюджету: надходження, видатки і його дефіцит. Після цього можна тільки розмахувати руками.

Погоджувальна рада рекомендуватиме у середу заслухати доповідь і співдоповідь з проекту Держбюджету-2002, а голосувати в четвер. Вирішувати ці питання буде зал. Одне ясно: на народних депутатів чекає важкий і де в чому вирішальний тиждень.

Вл. інф.

Не соціальний і не адекватний

Головний фінансовий документ держави, розроблений і поданий урядом на розгляд парламенту, не соціальний, заявив заступник Голови Верховної Ради Степан ГАВРИШ на традиційній зустрічі з журналістами.

Він відзначив, що проект Держбюджету-2002 не є адекватним із тими досягненнями в економіці, про які Україна оповістила на увесь світ, і грунтується, як і раніше, на збиранні податків та утриманні податкового тиску. Однак шанс прийняти бюджет країни є і у Верховної Ради, і в уряду, вважає Степан Гавриш.

Звіт про прес-конференцію буде опубліковано в одному з наступних номерів «Голосу України».

Андрій СОМ.

Уряд погоджується, але не може

Кабмін сподівається, що Верховна Рада 29 листопада ухвалить проект Держбюджету на 2002 рік у другому читанні.

За словами Міністра фінансів Ігоря Мітюкова, уряд погоджується з недостатністю витрат на вугільну галузь, охорону здоров'я, дорожній фонд та розв'язання екологічних проблем, однак у нинішньому законопроекті не може їх збільшити. У протилежному разі, наголосив Міністр фінансів, держбюджет втратить свою реальність, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Він сказав також, що Кабмін під час доопрацювання держбюджету до другого читання відмовився від нарахування Національним банком перевищення суми прибутків над видатками завдяки істотному зменшенню платежів за відсотковими облігаціями внутрішньої державної позики в 2002 році.

У нас престолу немає. Тільки претенденти в престолонаслідники

Підсумок тижня

Перший несміливий сніг попередив про серйозні зимові плани природи. І про весняну готовність політиків. Наміри у всеозброєнні зустріти 31 березня продемонстрували минулого тижня — з'їздами, заявами і довірливими коментарями в пресі — цілі партії і окремі особи.

Спочатку баченням власної політичної перспективи поділився зі студентами Національного університету «Острозька академія» Президент України. Втім, сказане в тісному колі цікавої молоді блискавично стало надбанням не менш допитливих старших товаришів. Леонід Данилович зізнався студентам, що не збирається виставляти свою кандидатуру втретє на президентських виборах 2004 року. Чим, без сумніву, засвідчив, що є справді гарантом дотримання відповідних статей Основного Закону. Рішуче спростував Президент і популярні навіть у молодіжних коридорах чутки, що готує собі наступника: «У нас престолу немає». А майбутнього президента «повинно висувати життя».

Поки життя зволікає з визначенням, що й зрозуміло: у Леоніда Даниловича «ще рівно три роки» у президентському розпорядженні, потаємні претенденти в «престолонаслідники», а заразом і неприховані пошукачі депутатських мандатів енергійно освоюють цілину електоральних симпатій. Адже соціологи попереджають: третина виборців, що мають наміри 31 березня відвідати на дільницях не лише буфети, а й кабінки для голосування, ще не визначилися, хто «на світі найпухнастіший і найбіліший». Нехтування цією потенційною силою небезпечне для здоров'я кандидатів на «совість, честь і розум» у переліку майбутніх парламентських фракцій.

Об'єднані соціал-демократи, які послідовно і неухильно підтримують курс Президента Кучми на все, без сумніву, також погоджуються з «наявністю повної відсутності» в нашій країні інституту престолонаслідування. Тому скромно сподіваються, що в майбутньому парламенті абсолютній більшості депутатів неважко буде визначитися з фракційною пропискою. Звичайно, СДПУ(о). Адже її ідеї гуртують навколо «найперспективнішого» лідера не тільки дедалі ширші кола співвітчизників, а й об'єднують Європу. Де, за поясненням керівних партійців, до влади приходять сили, скроєні за лекалом нашої «найсамодостатнішої політичної сили». До речі, не виключено, що вдруге в соціал-демократичні(о) води омиють длані секретаря Ради національної безпеки і оборони Євгена Марчука. Принаймні минулої п'ятниці голова партії Віктор Медведчук заявив журналістам, що з'їзд партії може розглянути питання про ймовірне внесення до виборчого партійного списку цього бойового прізвища. Хоча, за словами В. Медведчука, для СДПУ(о) не принципово, хто очолить список: адже вона йде на вибори як партія, а не як блок.

Напевно, для об'єднаних це справді не принципово. Але ймовірна поява Євгена Марчука саме під цими знаменами дуже промовиста для тих, хто пов'язує «справу Гонгадзе» з певними «престолонаслідувальними» амбіціями певних осіб...

Минулої суботи II позачерговий всеукраїнський з'їзд партії «Народний рух України за єдність» благословив створення виборчого блоку під уже обіцяною назвою «Народний рух України». Він прийняв, крім усього іншого, «єдино правильне рішення» — «припинити будь-які стосунки з лідерами двох інших Рухів» і реанімувати Народний рух України (очевидно, друге логічно випливає з першого). Правда, трохи не зрозуміло інше. За словами «єдиного» (і неповторного) співголови Богдана Бойка, блок «точно не буде співпрацювати з комуністами, соціалістами і партією Юлії Тимошенко», а ось співробітництво з блоком Віктора Ющенка не виключається. Але якщо врахувати, що «Наша Україна» не «припинила будь-які стосунки» з Г. Удовенком та Ю. Костенком, а, швидше, навпаки, то чи не є це порушенням «єдино правильного рішення»?

Відбулися й інші важливі події в житті багатьох партій. Однак уся ця «мозаїка» — дрібниця, порівняно з найважливішим. Уявленням Генпрокурора України Михайла Потебенька про те, яким має бути майбутній парламент. Він хотів би, щоб у його складі «були не тільки професіонали, а й люди, котрі мали б сміливість не загравати, а принципово відстоювати позиції, що базуються на законі». Тобто Генпрокурор, наскільки я зрозуміла, мріє про законодавців-законників. «Якби я був у парламенті, я займав би саме таку позицію», — запевнив пан Потебенько «Інтерфакс-Україну». І додав, що йому «чужа позиція політиканства». Здорова, навіть зворушлива прокурорська мрія... Щоправда, серед нас, непрокурорів, також багато мрійників. Уявіть собі, ми припускаємо, що й на посаді Генпрокурора людина повинна мати сміливість відстоювати позиції. Виходячи саме із духу і букви Закону. Тим більше, якщо їй органічно протипоказане політиканство.

Доки пан Потебенько розмірковує про «брудну і чисту політику», мама Георгія Гонгадзе подала скаргу на нашого «законника № 1» до суду. «Генеральний прокурор порушив усі можливі закони. Я не маю претензій до прокурора як до людини. Але як офіційна особа він злочинець і повинен відповідати», — вважає Леся Гонгадзе і просить у судовому порядку «встановити порушення Конституції України і Європейської конвенції з прав людини, допущені Генпрокурором».

Печерський суд Києва має над чим замислитися. До речі, як і над судовим позовом Юлії Тимошенко до Президента Леоніда Кучми, в якому вона оскаржує формулювання указу Президента про її звільнення з посади віце-прем'єра. Юлія Тимошенко також висловлює «дуже високу думку» про моральне обличчя знавця чистої політики М. Потебенька.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фотофакт

У суботу відзначався День пам'яті жертв голодомору і політичних репресій. Квіти до пам'ятного знака жертвам голодомору поклали Прем'єр-міністр Анатолій Кінах, Перший заступник Голови ВР Віктор Медведчук, Київський голова Олександр Омельченко. У пам'ять мільйонів жертв на Михайлівській площі відбувся мітинг-реквієм.

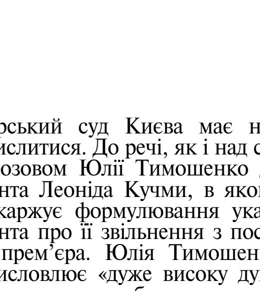

Фото Михайла ГОЛЯКА.

Борги реструктурують, але повернуть пеню

У комітетах ВР

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці запропонував парламенту прийняти у другому читанні законопроект про списання та реструктуризацію боргів населення за квартирну плату, комунальні послуги, спожиті газ та електроенергію.

Документом передбачається реструктурувати заборгованість споживачів за квартирну плату, комунальні послуги, спожиті газ та електрику, яка складеться на дату набрання чинності законом, терміном до 60 місяців залежно від суми та рівня доходів боржника.

Згідно із законопроектом мешканці та житлово-комунальні підприємства укладатимуть угоди про щомісячне рівномірне погашення заборгованості та своєчасну сплату поточних платежів за надані послуги. Загальна сума платежів громадян за поточними рахунками та на оплату заборгованості на період її погашення не перевищуватиме 25 відсотків доходів сім'ї, визначених у порядку, що діє для нарахування субсидій для працюючих громадян, та 20 відсотків —для пенсіонерів і осіб, які отримують будь-які види соціальної допомоги.

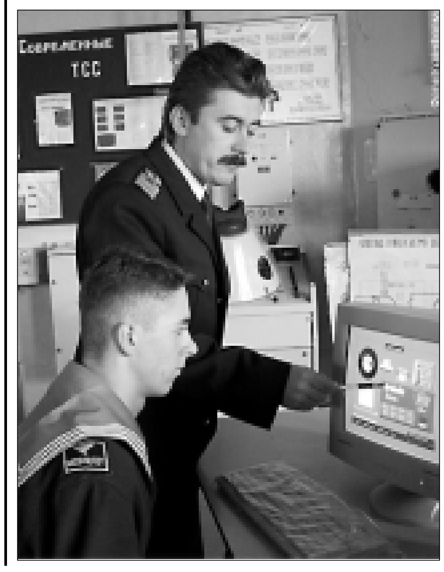
Водночас законопроект передбачає штрафні санкції до споживачів, яким вчасно виплачується заробітна плата, пенсії, стипендії, але які невчасно вносять плату за житло та комунальні послуги. Таким громадянам нараховуватимуть пеню за кожний день прострочення, але не більше 100 відсотків від загальної суми боргу.

Передбачено, що ЖЕКи на основі рішень суду або виконавчих приписів нотаріальних органів стягуватимуть заборгованість з громадян, які не уклали угоди про реструктуризацію боргів і не оплачують поточних платежів, **повідомляє інформаційне управління Верховної Ради.**

Фотофакт

Одеське морехідне училище ім. О. Марінеско готує висококласних спеціалістів для морського флоту, яких знають і цінують судновласники всього світу. Віднедавна курсанти мають змогу відпрацьовувати навички на віртуальному судні.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Рятівний берег для безробітних

Новий центр зайнятості відкрито у Гощі. Крім адмінприміщень, тут є класні кімнати та майстерні-лабораторії, де безробітні можуть перекваліфікуватися, а також здобути професії, які мають попит на ринку праці. Поки що тут діють майстерні художнього ковальства, лозоплетіння. А отже, змінилось уявлення про центр зайнятості як лише осередок соціальної допомоги.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Знову побили журналіста

Тенденції

У центрі Кіровограда біля під'їзду власного будинку зазнав нападу заслужений журналіст, постійний автор нашої газети Юрій Матівос.

Поки що міліція не розцінює злочин як такий, що вчинений через професійну діяльність постраждалого, віддаючи перевагу версії про звичайний грабунок. Мовляв, постраждалий — пенсіонер, працює лише за договором у тижневику «Вечірня газета», і останні його публікації стосуються в основному історичної та краєзнавчої тематики. Тож мотивів для вчинення цілеспрямованого замаху просто немає.

Сам Юрій Матівос дотримується цілком протилежної думки. Він вважає, що коли напад і не вчинено безпосередньо через професійну діяльність, то з політичних мотивів — точно. Юрій Матівос не сумнівається, що злочинці чекали саме на нього. А упізнавши, одразу почали бити. Настроєні при цьому були досить рішуче. І якби під час розправи до подвір'я не заїхав автомобіль і не освітив місце події фарами, хтозна-чим усе закінчилося б. Злякавшись, що їх можуть упізнати, злочинці вирвали з рук журналіста «дипломат» і, зімітувавши таким чином грабунок, втекли.

Основною причиною вчиненого замаху на життя, а саме так розцінює подію постраждалий, Юрій Матівос вважає свої політичні переконання. Останнім часом він активно співпрацював із політичною партією ВО «Батьківщина» і саме того дня, коли стався напад, брав участь в одному із заходів, організованому місцевим осередком партії.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Стихія

Негода влаштувала «темну»

(Початок на 1-й стор.).

Це при тому, що стихія не стала несподіванкою. Напередодні гідрометеослужби країни надіслали до міністерств, відомств та облдержадміністрацій штормове попередження. Хоча в усіх регіонах до ліквідації наслідків негоди було залучено загони та служби МінНС, аварійні бригади Мінпаливенерго, «Укртелекому» та будівельників, на момент підписання номера, за інформацією Міністерства з надзвичайних ситуацій, без світла залишалися 577 населених пунктів.

Водночас в Гідрометцентрі обіцяють найближчими днями складні погодні умови в західних та північних регіонах країни та на Правобережжі. Найсильніші опади очікують у Прикарпатті. У східній частині країни та в Криму прогнозують дощі з посиленням вітру.

Іван ЛАЗНЮК.

У сніговому полоні — 400 населених пунктів

На Вінниччині третина населених пунктів опинилися без електрики і зв'язку. Крім того, немає транспортного сполучення з ними.

У ніч із суботи на неділю на території області випало від 30 до 50 сантиметрів снігу. Найбільше потерпіли від снігового та сильного вітру Шаргородський, Немирівський, Мурованокуриловецький, Могилів-Подільський та інші райони. Про можливі жертви в управлінні з надзвичайних ситуацій даних немає. Щодо завданих збитків — їх, порівняно з минулорічним стихійним лихом, стверджує начальник управління Олег Сікорський, значно менше: не пошкоджені опори електропередач, не така велика кількість обірваних дротів. Над ліквідацією наслідків стихії працюють сто дев'ять бригад рятувальників.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Ноу-хау

Лотерея: боржників прохання не турбуватися

Сорок чотири грошові виграші від 50 до 200 гривень запропонувала у Дніпропетровську лотерея для індивідуальних споживачів електроенергії.

Спробувати щастя може кожен мешканець обласного центру. Досить лише в «Дніпрообленерго» надіслати копію довідки про оплату використаної вдома електрики. Але на суму не менш як 10 гривень. Так тутешні енергетики сподіваються заохотити населення регулярно оплачувати електроенергію і бодай потроху починати гасити борги.

Є й надія: лотерея, мовляв, стимулюватиме взагалі бажання оплачувати спожиту енергію, а не цупити її. Адже, за статистикою, чверть електричного струму в Дніпропетровську «спалюється» безкоштовно.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Борги

Севастопольці замерзають

Окрім незвично раннього снігопаду, який буквально паралізував місто, севастопольці спантеличені попередженнями про масові від'єднання від електромережі через несплату за спожиту електрику. Справжню паніку викликали погрози міського комунального підприємства, нині ВАТЕК «Севастопольенерго», проданого цього року.

Підприємство новий господар купив з боргами, підписавши договір про перенесення їх на п'ятирічний термін. Проте тепер вимагає негайної сплати значної частки боргу і поблажок не обіцяє. Гігантські черги з'явилися біля абонентського відділу «Севастопольенерго».

Адже електрика для жителів міста — остання надія не замерзнути взимку. Бо тут склалося катастрофічне становище і з подачею газу. Відключено всі без винятку котельні. Припинено опалення міста і подачу гарячої води навіть за колишнім куцим графіком —ліміт природного газу Севастополю знижено до 260 тис. кубів замість необхідних для нормального забезпечення міста одного мільйона кубометрів.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

! У номер

■ Київ

Малолітній терорист вимагав півмільйона доларів

Чотири анонімні повідомлення про можливі вибухи чи закладену вибухівку надійшло протягом доби до правоохоронних органів країни.

Так, до київської міліції зателефонував невідомий і погрожував підірвати школу, де буцімто закладено вибухівку, якщо йому не сплатять 500 тисяч доларів. Піротехніки не виявили у будівлі вибухонебезпечних предметів. «Терористом» виявився 14-річний учень цієї школи.

А в Кіровську Луганської області 15-річний учень, бажаючи зірвати заняття, розлив близько 50 г ртуті в будинку своєї школи, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

■ Луганськ

Даль дістав олівець і записав: «замолаживать»

Луганщина відзначила 200-річчя з дня народження Володимира Даля. Ця подія прискорила капітальний ремонт будиночка-музею великого письменника і вченого. А старе-нове погруддя Даля, яке було створено ще 1986 року і припадало пилюкою без постаменту в одному з залів, нарешті вдалося відреставрувати і встановити на подвір'ї музею.

Перший юний мічман почув від ямщика і записав слово «замолаживать» — похмурніти, значить. Коли Володимир Даль на санях їхав із Петербурга до Миколаєва, ямщик показав йому небо батогом і сказав: «замолаживает». Даль дістав із кишені олівець і це слово записав.

Користуючись своїм службовим становищем, він просив посадових осіб Росії надсилати йому місцеві пісні, прислів'я. Потім все це записував у абетковому порядку на стрічки, нанизував на нитки і ретельно вкладав у картонні коробки — по губерніях. Як відомо з історії, якось міністр освіти Росії запропонував Далю продати запаси слів — по 15 копійок за кожне. Після першої ж тисячі оборудка зірвалася: не по кишені виявилася для міністра така покупка.

До речі, в Інтернеті з'явився сайт про життя і творчість Козака Луганського. Варто лише набрати ключове слово «Даль», *повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.*

■ Одеса

Дерево на постаменті

Пам'ятник дереву відкрито в самісінькому центрі Одеси навпроти Музею історії морського флоту. Посаджений тут 1812 року дуб постарів і повільно гинув. Тому було ухвалено рішення спиляти дерево, а зі стовбура, в який намертво вріс якірний ланцюг, спорудити пам'ятник. 179-річне дерево тепер установлено на спеціальному постаменті у зведеній для нього ротонді.

Пам'ятник став початком молодого дубового гаю з 9 дерев, висадженого одеситами на тому місці, де колись ріс дуб-велетень. Починається дубова алея меморіальною табличкою, яка засвідчує те, що гай було висаджено на честь 10-річчя незалежності України, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

■ Фотофакт

У школах Миколаєва учні молодших класів отримують склянку молока та булочку за рахунок міського бюджету.

На знімку: *під час другого сніданку в середній школі № 36.*

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Поділяємо біль тяжкої втрати та висловлюємо глибоке співчуття народному депутату України Пухкалу Олександру Григоровичу з приводу передчасної смерті брата

Володимира Григоровича.

Світла пам'ять і вічний спокій душі Володимира.

Друзі та близькі.

Голосувати б за конкретну людину в списку

Дехто переконаний, що Закон «Про вибори народних депутатів» є одним з найкращих законопроектів, прийнятих Верховною Радою України за останнє десятиріччя. А от якої думки про нього ті, про кого заведено думати, що вони цікавляться не політикою, а економікою? Чи вважають і вони ідеальним закон, який після багатьох «вето» Президент з певними застереженнями врешті-решт підписав? Цим запитанням розпочалася розмова з керівником «Укрексімнафтопродукту» Віталієм ІЩЕНКОМ, який належить до покоління підприємців, що виросли і сформувалися вже в незалежній Україні.

— Узагалі я скептично ставлюся до таких слів, як «ідеальний», «найкращий», «найбільший» тощо. Адже життя безперервно змінюється, і те, що вчора вважалося епохальним досягненням, сьогодні може стати застарілим. Та і скільки разів ми вже чули, як політики і державні мужі різного рівня давали найвищі оцінки деяким законам України. Приміром, одним з найкращих у світі у нас вважався закон, що регулював зовнішньоекономічну діяльність та залучення в Україну закордонних інвестицій. Минуло небагато часу, і депутати своїми ж руками, а точніше голосами, перетворили його на один з найгірших. А скільки фіміаму було на адресу нової Конституції України?!

Щодо нового закону про вибори, то, на мою думку, його прийняття було «вимушеним досягненням». І я переконаний, що навіть серед депутатів, які віддали свій голос «за», залишилося чимало невдоволених. Адже більшість цього складу парламенту не так давно вже схвалила Закон про вибори на пропорційній, тобто партійній основі. Невже вони так легко і швидко поміняли свої переконання і погодилися віддати 225 місць у законодавчому органі мажоритарникам? Сумніваюся. Мені здається, «найпереконливішими аргументами» для прийняття нинішнього виборчого закону стали «вето» Президента та чинник часу.

— Віталію Юрійовичу, а як особисто ви оцінюєте новий закон і прихильником якої виборчої системи себе вважаєте?

— Чесно кажучи, я прихильніше ставлюся до виборів на мажоритарній основі. Адже тоді люди віддають свої голоси за особистість і мають повне право спитати в обраного народного депутата, чому, наприклад, не виконуються їхні накази. До нього можуть звернутися й по допомогу під час розв'язання вкрай важливих проблем свого міста чи села, та й власних наболілих також.

— Ви хочете сказати, що взагалі проти виборів на партійній основі?

— Я цього не казав, бо добре усвідомлюю, що структуризація суспільства рано чи пізно має відбутися. Та й світовий досвід свідчить: краще, коли за суспільно-політичну та економічну ситуацію в державі персонально відповідає конкретна політична сила, яка формує уряд. Але чи готові ми до цього? На сьогодні змішана система виборів, вважаю, найоптимальніша, оскільки дає людям час зробити свій вибір і поступово призвичаїтися до реалій нового.

— Однак прихильники партійної системи вважають, що з повним переходом на неї зникло б таке поняття, як адмінресурс, фальсифікація підсумків та підкуп виборців...

— Я не був би такий категоричний. Адже що, по суті, змінилося б? Контроль? Але ж новим законом чітко передбачено право брати участь у роботі виборчих комісій представникам партій, які на минулих «парламентських перегонах» подолали чотиривідсотковий бар'єр, а також тих, хто має свої фракції і групи в нинішній Верховній Раді України. Чи, може, мається на увазі участь в роботі комісій представників усіх політичних партій? У такому разі уявіть собі виборчу комісію, яка складається майже зі 110 різнопартійців! Додайте ще спостерігачів та загальну активність учасників цього процесу. Ми вдруге змогли б побачити вавилонське стовпотворіння з протилежним від бажаного результатом.

А коли вже казати про підкуп виборців у вигляді різних пайків, асфальтування доріг, матеріальної допомоги з боку кандидатів у депутати, то це, по-перше, заборонено законом. А по-друге, якщо вони його й обходитимуть, то хай ліпше витрачають кошти на оплату для виборців товарів і послуг, ніж на зомбування людей. Адже партії витрачатимуть силу грошей саме на те, щоб через засоби масової інформації переконати всіх і вся про своє надзвичайне вболівання за долю народу. Хоча насправді мають на меті — прийти до влади, яка в нашій державі, на жаль, дає необмежені можливості для самозбагачення. Окрім того, голосуючи за ту чи ту партію, виборець, по суті, одержує кота в мішку, бо далеко не кожний знає навіть прізвища першої рекламної п'ятірки в цьому списку, не кажучи вже про решту 220 претендентів на депутатський мандат.

— Тобто ви хочете сказати, що виборати доведеться між «погано» і «дуже погано»?

— Я вважаю, що прийнятий закон не сповна враховує реалії нинішнього суспільно-політичного життя нашої держави. Передусім слід було б використати досвід держав, в яких партійні списки кандидатів у депутати від партій і блоків персоніфіковані. Щоб виборець міг проголосувати за конкретну людину з цього списку. І саме ті, хто набрав найбільше голосів, мали б представляти партію в парламенті. Тоді народними депутатами не ставали б олігархи із заплямованою репутацією, які купують місце в списках, або тіньовики, що шукають під дахом парламентського мандата захисту від правосуддя.

По-друге, не варто насильно структурувати суспільство. Маю на увазі практику, коли голоси, віддані за партії, що не подолали чотиривідсоткового бар'єра, переходять до тих, хто перейшов цей Рубікон. Так було на минулих виборах, унаслідок яких суспільство одержало абсурдний результат. Наприклад, більш як три відсотки голосів на підтримку отримали такі партії, як Аграрна, «Реформи і Порядок», «Трудова Україна», більше двох — «Вперед, Україно», «Національний фронт», Праці і Ліберальна разом, тощо. Загалом це майже 25 відсотків голосів, або сім мільйонів виборців. Так, люди голосували за одного чоловіка, а депутатом став інший та ще й з протилежної політичної сили.

Підкреслюю, я не проти конкретних представників тих чи тих партій, просто не сприймаю абсурдності ситуації, коли голоси політичних формувань одного спрямування переходять до партій з протилежною ідеологією. Внаслідок цього не враховується думка і симпатії багатомільйонного виборчого електорату. Водночас найпростіші підрахунки свідчать, що ті, хто одержав три і більше відсотків голосів, мали б у законодавчому органі до восьми представників, більше двох відсотків — п'ять, і т. д. Тобто в парламенті був би представлений весь спектр політичних сил в Україні. І не варто боятися, що через це Верховна Рада була б неструктурована. Адже все одно створилися б фракції і групи лівих, центристів, правих і «за інтересами», що ми бачимо і в сьогоднішньому парламенті.

Інша справа, коли постає питання щодо кількості партій. Справді, якось не в'яжеться зі здоровим глуздом наявність у країні майже 110 партій. Що, в кожної з них є якась своя, відмінна від усіх інших, ідеологія, програмна платформа тощо? Звичайно ні. Тому, на мою думку, партії, які не мають жодного представника в законодавчому органі, мали б саморозпускатися або зніматися з реєстрації. Така практика є в деяких державах, і її на законодавчому рівні могли б закріпити й у нас. Тоді людям легше було б визначатися зі своїми симпатіями і прихильністю стосовно конкретних політичних сил.

Нинішнім законом введена грошова застава для партій і блоків, які братимуть участь у виборчій кампанії. Цим хоч частково буде компенсовано видатки з Держбюджету на вибори народних депутатів. Однак з огляду на недофінансування багатьох життєво важливих для країни напрямів, загальну нестачу коштів у бюджеті, в законі можна було б закріпити положення, яким перекласти фінансування виборчого процесу на пропорційній основі на партії і блоки, які братимуть участь у ньому. Звичайно, у цьому разі врахувати й те, що в нас є партійні холдинги, які можуть витратити на агітацію набагато більше коштів, ніж інші. Тому слід продумати створення механізму, який поставив би всі політичні сили в рівні умови.

Одне слово, новий виборчий закон, на мою думку, ще потребує шліфування. Бо законів, як і людей, ідеальних не буває. Інша річ, що цього слід прагнути.

Інтерв'ю взяв
Василь ЮРЧЕНКО.

Кому заважає стабільність?

Днями прес-служба відкритого акціонерного товариства «Запорожкокс» виступила з сенсаційною заявою — підприємство хочуть довести до банкрутства.

Один із найбільших виробників в Україні коксівного вугілля, одне із небагатьох прибуткових підприємств не лише у Запорізькій області, а й у галузі, вважає, що проти нього чинять зловмисні дії, спрямовані на підрив виробничо-економічної діяльності.

«Упродовж трьох років, — ідеться у заяві, — ВАТ «Запорожкокс», у власності колективу якого 61,5% акцій, зазнає жорсткого тиску з метою переділу власності з боку недобросовісних акціонерів —власників ВАТ «Запоріжсталь». Двічі мали місце спроби зриву загальних зборів акціонерів, було блоковане прийняття поправок до статуту Товариства. Впродовж цього ж часу на ВАТ «Запорожкокс» було ініційовано багато перевірок правоохоронними структурами. У жовтні 2001 року з допомогою комбінату «Запоріжсталь» було вчинено спробу добитися банкрутства підприємства шляхом необґрунтованих позовних заяв до суду» (газета «Суббота-плюс» за 15 листопада 2001 р., № 48/143, м. Запоріжжя).

Приводом для такого різкого виступу одного металургійного гіганта проти іншого «важковаговика» української індустрії стало рішення Господарського суду Запорізької області. Ним визнано, що «Запорожкокс» безпідставно придбало майно — кокс-горіх та коксовий дрібняк, і на користь «Запоріжсталі» має бути стягнено вартість цього майна на суму 26 340 694,93 грн.

Зрозуміло, якщо така величезна сума буде вилучена з обігових коштів навіть великого підприємства, його господарська діяльність буде практично заблокована, а за цим недалеко і до банкрутства.

А починалося все із взаємовигідних партнерських відносин. У 1998 році між двома підприємствами було укладено угоду, згідно з якою «Запоріжсталь» постачала на «Запорожкокс» вугілля, з якого останнє зобов'язувалося виробити кокс і передати його замовнику. Це так звана, досить поширена у нашій економіці, «давальницька» схема. В угоді чітко було зазначено: постачається вугілля, а передається кокс, визначено і ціну переробки — 16 гривень за тонну. Погодьтеся, що навіть для людини, необізнаної з секретами металургійного виробництва, ця ціна має вигляд аж ніяк не астрономічний. А у фахівця могла б викликати лише усмішку, якби не маленький нюанс — у процесі переробки вугілля одержують не тільки доменний кокс, а й кокс-горіх, коксовий дрібняк й ряд інших хімічних продуктів. Загалом майже 80 найменувань. І всі вони як сировина придатні для подальшого використання. А низька договірна ціна визначалася, виходячи з того, що «Запорожкокс», віддаючи основну продукцію, залишає собі і використовує ці самі побічні продукти переробки у подальшому виробництві, таким чином компенсуючи собі високі витрати на виготовлення коксу.

Так і тривало три роки, аж доки «Запоріжсталь» не вирішила, що кокс-горіх і коксовий дрібняк є не продуктами переробки, а так званими зворотними відходами, і має належати їм як власникові сировини. І хоча цей продукт не обумовлено договором і його виготовлення не було оплачено замовником, обласний Господарський суд позов підтримав й виніс відповідну ухвалу.

Втім, за цією простотою приховано багато питань, які поки що чекають відповідей. По-перше, чому суд під час засідання не вислухав аргументів відповідача і виніс ухвалу з не звичною для таких складних питань швидкістю. По-друге, чому не звернув увагу на долучені до справи листи від Мінпромполітики й Національної юридичної академії України ім. Ярослава Мудрого. Їх фахівці однозначно вказують на неприпустимість підміни понять і неправомочність позову «Запоріжсталі».

Рішення Господарського суду Запорізької області оскаржується в Апеляційному суді Дніпропетровської області, а правомірність дій судді, який вирішив фактично під час одного засідання долю підприємства і намагався створити прецедент для руйнування всіх схем переробки давальницької сировини, розглядають Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Вища рада юстиції та інші інстанції. Із запитами з цього питання до Голови Верховного Суду і Генерального прокурора звернулися народні депутати України від Запоріжжя, стурбовані тенденційністю суду і долею колективу, де працюють майже три з половиною тисячі жителів міста.

А поки що ситуація у колективі вкрай напружена. Працівники «Запорожкоксу», які водночас є власниками свого підприємства, ніяк не можуть зрозуміти, чому їх діяльність упродовж останніх двох років 140 разів безпідставно перевіряли всі наявні державні силові і податкові органи, відволікаючи управлінський і технічний персонал від розв'язання виробничих проблем. До речі, ці перевірки не виявили жодних порушень, а їхня кількість визнана Першим віце-прем'єр-міністром України Олегом Дубиною такою, що потребує наведення порядку в їх проведенні і вжиття відповідних заходів з боку уряду.

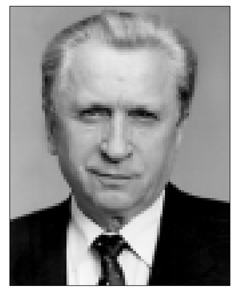
Люди знервовані чутками про можливість банкрутства прибуткового заводу і неодноразово висловлювали тверде бажання всіма можливими, аж до крайніх, заходами відстоювати свої громадянські і економічні права, свою власність.

Ю. ЛАТКАР.

Запоріжжя.

Чи можливі відрахування зі збитків

Бюджет-2002

Верховна Рада України прийняла проект Державного бюджету України на 2002 рік в першому читанні. Проте вже сьогодні деякі аналітики прогнозують, що він, ймовірно збереже всі вади документа, який діяв у попередні роки.

Про бюджетні пріоритети у нафтогазовому комплексі України наш кореспондент попросив розповісти голову підкомітету Комітету Верховної Ради України, народного депутата України Івана ДІЯКА.

— Складно охарактеризувати документ одним словом. В цілому проглядаються певні спроби унормування прибуткової та витратної частин, чого не було в попередні роки. Однак багато статей викликають сумніви щодо реальних можливостей їх виконання. Це передусім стосується нафтогазового комплексу України.

Головне, що цей документ продовжує сумну практику, коли прибуткові галузі національної економіки «вимушені» витягувати збиткові. Я добре розумію загальнонаціональні потреби, однак необхідно думати не тільки про нинішні проблеми, а й наслідки їх у майбутньому. Для ілюстрації сказаного наведу наступні цифри. Якщо у бюджеті 1998 року було закладено загальну суму платежів 45 відсотків від рівня доходів підприємств нафтогазового комплексу України, то в бюджеті на 2002 рік загальна сума податків становить уже 60 відсотків.

Зокрема, рентну плату за природний газ пропоновано встановити на рівні 28,9 гривні за 1 тисячу кубометрів, що майже в 3(!) рази більше від рівня 1998 року. Передбачено також збільшити відрахування за транзит природного газу до 2240 млн. гривень проти 1005 млн. гривень у 2000 році. Відрахування за транзит нафти територією України передбачено в розмірі 223 млн. гривень, тоді як лише збитки від введення в дію нафтопроводу Суходольна — Родіонівська в обхід України становитимуть 80 млн. доларів.

Це за того, що ціни на природний газ для населення та інших споживачів практично залишаються незмінними з 1998 року!

Проведені нашими експертами розрахунки впливу фіскальних статей бюджету на фінансовий стан підприємств галузі свідчать, що загальний дефіцит коштів на фінансування галузі на 2002 рік становитиме 3,5 млрд. гривень. Прогнозований аналіз наслідків нестачі коштів на фінансування газотранспортної системи на 2002 рік доводить, що програма оновлення і реконструкції газотранспортної системи повністю не буде виконана. Отже, буде скорочено подачу газу на експорт, що в свою чергу призведе до значного скорочення надходжень до бюджету.

Внаслідок зменшення коштів на інвестування також буде скорочено видобуток природного газу (на 700 млн. куб. м), обсяги розвідувального і експлуатаційного буріння (на 108 і 96 тис. м відповідно), кількість переданих в експлуатацію нафтових і газових свердловин, а також облаштування нових родовищ. У підсумку не приростимо запасів природного газу на 10,8 млрд. кубометрів. Буде також скорочено 3625 працівників галузі. Прямий дефіцит коштів для нагальних потреб у нафтогазовій галузі становитиме 3541 млрд. гривень!

Ситуація ще більше погіршиться в наступні роки. Зі скороченням обсягів видобутку газу зменшиться база оподаткування для основних видів податків.

Вже нині за 9 місяців поточного року з нарахованих до сплати податків і зборів 6486 млн. гривень галузь змогла сплатити 4273 млн. гривень. А що буде завтра?

Аби змінити ситуацію на краще, **по-перше,** не потрібно передбачати у 2002 році надходження до Державного бюджету плати за транзит нафти територією України. Це пов'язано зі зменшенням надходжень від транзиту російської нафти після введення в дію Російською Федерацією альтернативного нафтопроводу Суходольна —Родіонівська та необхідністю добудови об'єктів української частини Євро-Азійського нафтотранспортного коридору.

По-друге. Для виконання завдань з видобутку газу, поставлених перед нафтогазовидобувними підприємствами Національною програмою «Нафта і газ України до 2010 року», необхідно встановити ставку рентної плати в розмірі 9 гривень за 1000 кубометрів. Це дасть змогу спрямувати кошти на фінансування капіталовкладень для збільшення власного видобутку нафти та газу і таким чином не підвищувати ціни на газ для населення.

По-третє. Слід передбачити в Державному бюджеті на 2000 рік субвенції місцевим бюджетам для розрахунків за використані енергоресурси.

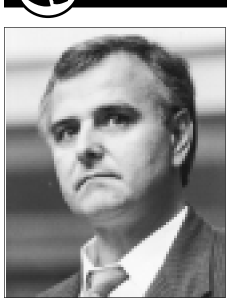
По-четверте. Виділити у видатковій частині бюджету окремим рядком дотації обласним бюджетам для фінансування витрат на оплату енергоносіїв, які споживаються бюджетними установами, а також пільг і субсидій для населення.

Жодних особливих вимог до бюджету 2002 року ми не висуваємо. На нашу думку, Державний бюджет України на 2002 рік має бути скорегованим в інтересах вітчизняного товаровиробника.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

Конституційний Суд як інструмент захисту влади від народу

Точка зору

Нещодавно Конституційний Суд України відсвяткував п'яту річницю з дня створення. Добре, що ювілей цієї поважної установи було відзначено новосіллям, де на адресу панів суддів сказано чимало високих слів.

А от народ на свято головного захисника своїх конституційних прав не відреагував жодним чином. Хоча мало, бути навпаки, оскільки порушення владою конституційних прав громадян у нас стало системою. А значить, для Конституційного Суду є безмежне поле діяльності. Для цього ми, народні депутати України, і створювали цю надзвичайно важливу гілку судової влади. І аж ніяк не для захисту влади від власного народу. Що це саме так, спробую довести на конкретному прикладі.

Отже, простежимо динаміку розгляду Конституційним Судом України одного з найважливіших питань, пов'язаних із захистом 3,5 млн. громадян, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи. Як відомо, 18 червня 1998 року Президент видав указ, яким скоротив удвічі надходження до Чорнобильського фонду — єдиного джерела фінансування всіх чорнобильських програм. А 7 серпня цього року іншим указом взагалі ліквідував це джерело.

Ці укази суперечили «Перехідним положенням» і статті 92 Конституції України. Тому 50 народних депутатів оформили конституційне подання до КС з додержанням усіх процедурних норм. Але час минав, рішення Конституційного Суду не з'являлося, борги перед чорнобильцями накопичувалися дедалі більше, до мільярда гривень... Чекати було нічого, і народні депутати 10 лютого 2000 року приймають новий закон України про Чорнобильський фонд. Однак, вичекавши рік, КС у березні 2001 року приймає ухвалу. Цитую: «Питання, що оспорюються в конституційному поданні, могли бути предметом розгляду Конституційного Суду України на день видання цього указу. Але 10 лютого 2000 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про формування, порядок надходження і використання коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення», яким внесено зміни в регулювання оспорюваних правовідносин. Після цього указ у частині, що оспорюється, вичерпав свою дію.

Таким чином правові основи для оспорювання відпали, а тому немає підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі».

Коментарі, як то кажуть, зайві. Панове судді сподівалися, що «якось воно утрясеться». І утряслося.

Ще один приклад. Як відомо, Віктор Ющенко відзначився на посаді прем'єра рішучим наступом на права ветеранів війни, афганців, чорнобильців, багатодітних сімей, лікарів, вчителів, бо саме за його ініціативою у Держбюджеті 2000 року з'явилася сумнозвісна ст. 62, яка істотно обмежувала соціальні права цих категорій громадян.

Були всі підстави оскаржити таку «ініціативу» уряду. Що й зробили в конституційному поданні 108 народних депутатів. Та наївно було сподіватися, що Конституційний Суд стане на захист своїх громадян. Тільки у наступному, 2001 році, КС приймає рішення в якому констатує: «строк дії статей 33, 62, 68 Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік» закінчився, і тому вони не підлягають розгляду Конституційним Судом України». І далі: «У конституційному поданні народні депутати України просять визнати такими, що не відповідають Конституції України (є антиконституційними), положення статей 33, 62, 68 Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік», які передбачали зупинення дії деяких норм окремих законів лише на 2000 рік. Законом України «Про Державний бюджет України на 2001 рік», прийнятим Верховною Радою України 7 грудня 2000 року, чинність оспорюваних норм не продовжено».

Як це так? У Законі «Про Держбюджет 2001 ріку» є стаття 58 і інші, які якраз продовжують дію вищезгаданих статей Держбюджету 2000 року. Слово в слово!

Звертаюся до Голови Конституційного Суду з проханням роз'яснити це рішення і одержую відповідь, що рішення КС остаточне і оскарженню не підлягає.

Можна наводити ще приклади, скажімо, про те, як Конституційний Суд позбавив Верховну Раду права регулювати ціни на житлово-комунальні послуги відповідно до рівня доходів громадян тощо.

Але і цього досить, щоб зрозуміти, що Конституційний Суд фактично перетворився на інструмент захисту влади від власного народу.

Щиро сподіваюся, що це — втрати становлення Конституційного Суду, що протягом наступного п'ятиріччя він стане інструментом захисту конституційних прав громадян. Звичайно, це набагато складніше, ніж захищати владу. Але погодьтеся, панове судді, що в усі часи не було благороднішої місії.

З повагою до Конституційного Суду і всіх громадян України, народний депутат України I, II і III скликань Володимир ЯЦЕНКО.

У номер

Скасовано постанову про порушення кримінальної справи

Одеса. 20 листопада, УНІАН. Постанову старшого слідчого Одеського міськуправління податкової міліції капітана Євгена Ярового про порушення кримінальної справи проти посадових осіб ВАТ «Ексімнафтопродукт» скасовано як незаконну. Про це УНІАН повідомило джерело в облпрокуратурі з посиланням на офіційний лист до колективу підприємства, підписаний заступником обласного прокурора Михайлом Чорним. Як нагадав співрозмовник агентства, у постанові слідчого йшлося про нібито виявлене «навмисне ухилення від сплати в бюджет податку на прибуток».

Обласна прокуратура встановила безпідставність тверджень, «нібито службові особи ВАТ «Ексімнафтопродукт» з липня 1997 р. по квітень 2001 р. шляхом заниження сум податкових зобов'язань підприємства в податкових деклараціях по прибутку навмисне ухилились від сплати в бюджет податку на прибуток у сумі 9 940 000 грн.», — ідеться в офіційному листі.

Як заявив в інтерв'ю УНІАН керівник ВАТ «Ексімнафтопродукт» Володимир Філіпчук, правління акціонерного товариства неодмінно скористається правом захисту в суді бездоганної репутації підприємства, яке не має будь-якої заборгованості з податків і обов'язкових платежів до бюджету, а також не раз відзначалось податківцями як зразкове.

А розповсюдження неправдивої інформації про ВАТ «Ексімнафтопродукт», додав В. Філіпчук, «на підприємстві пов'язують зі спробами деяких впливових структур змінити керівництво підприємства і передати його в управління особам, що намагаються набути на нього прав незаконним шляхом, використовуючи офшорні та іноземні фірми».

Чому ошукані вкладники підтримують Юлію Тимошенко

Ще в 1999 році Юлія Тимошенко, тодішній голова бюджетного комітету Верховної Ради України, пропонувала закласти до бюджету 2000 року на погашення заборгованості із знецінених грошових заощаджень 2,54 млрд. грн. замість 200 млн. грн., рекомендованих тоді Кабінетом Міністрів. Ці кошти Ю. Тимошенко пропонувала також спрямувати (за бажанням вкладника) для їх використання на погашення заборгованості за електричну енергію, природний газ, а також за навчання у вищих навчальних закладах та оплату послуг установ охорони здоров'я. На превеликий жаль, пропозицію Ю. Тимошенко, яка реально вирішувала питання повернення трудових заощаджень громадянам України, не було реалізовано. А питання повернення трудових заощаджень не втратило своєї гостроти й сьогодні. Мало того, певною мірою ситуація повторилася.

Ідеться про проект Держбюджету на 2002 рік. Бюджетний комітет ВР (голова — Олександр Турчинов, керівник фракції «Батьківщина») на погашення заборгованості у трудових заощадженнях запропонував віднайти суму в 1,1 млрд. грн. Ці кошти пропонувалося виділити за рахунок зменшення видатків на Державну податкову адміністрацію, на обслуговування адміністрації Президента тощо. Однак у проекті Держбюджету, підготовленому Кабміном до другого читання, в рядку «відшкодування заощаджень» замість 1,1 млрд. грн. знову значиться цифра в 500 млн. грн. Тобто сума, яку на самому початку і пропонував Кабмін. Дивна впертість високих урядовців! Хто позбавив вкладників додаткових 600 млн. гривень? Тобто їхніх власних коштів.

Сталося це ось чому. За постанову про прийняття закону «Про Державний бюджет України на 2002 рік» у першому читанні, яку вніс бюджетний комітет, фракція «Батьківщина» голосувала «за», але багато інших голосували проти. Отже, надії ошуканих вкладників вкотре не справдилися.

Про це мають знати мільйони громадян України, які втратили свої трудові заощадження. І це є відповіддю на запитання — чому Спілка ошуканих вкладників підтримує «Блок Юлії Тимошенко».

Віктор ТЕРЕН, голова всеукраїнської Спілки ошуканих вкладників та акціонерів, народний депутат України.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан зайнятості та безробіття на ринку праці в Україні

Заслухавши інформацію Кабінету Міністрів України про стан зайнятості та безробіття на ринку праці в Україні, Верховна Рада України зазначає, що безробіття залишається однією з найгостріших соціальних проблем в українському суспільстві. У подоланні безробіття в Україні відсутня головна складова — економічна політика у вирішенні питань зайнятості.

Кабінет Міністрів України не вживає ефективних заходів щодо підвищення рівня зайнятості та ліквідації безробіття. У Законі України «Про Державний бюджет України на 2001 рік» та у проекті Закону України про Державний бюджет України на 2002 рік виділено недостатні кошти на створення нових робочих місць. Приватизація державних підприємств та процес закриття підприємств пріоритетних галузей економіки недостатньо контролюються державними органами в частині збереження робочих місць та працевлаштування вивільнених працівників.

За даними Державного комітету статистики України, середній рівень зареєстрованого безробіття по відношенню до загальної чисельності працездатного населення працездатного віку на 1 вересня 2001 року становив 3,7 відсотка. У той же час за результатами щоквартальних вибіркових обстежень населення з питань економічної активності за методологією Міжнародної організації праці рівень безробіття в Україні становить 11,4 відсотка, проте реальне безробіття з урахуванням прихованого (вимушені відпустки без збереження заробітної плати з ініціативи адміністрації або праця протягом неповного робочого дня (тижня) та інше) дорівнює 26—32 відсоткам офіційно зайнятої в економіці робочої сили.

Загрозливе становище склалося з працевлаштуванням шахтарів. Програмою закриття неперспективних вугільних шахт і розрізів, яка затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 28 березня 1997 року № 280, передбачено створення робочих місць на підприємствах вугільної промисловості або в інших галузях. Чисельність працюючих у галузі зменшилася з 646 тис. осіб станом на 1 січня 1997 року до 475 тис. осіб на 1 вересня 2001 року, а робочих місць за цей період створено лише 1916.

Не краща ситуація в сільському господарстві, де в результаті реформування вже втрачено робочих місць для 1,4 млн. селян, а навантаження на одне вільне робоче місце станом на 1 вересня 2001 року становило 21 особу.

Наведені дані свідчать про те, що в державі продовжується процес значного скорочення сумарної зайнятості в основних галузях економіки, які формують ринок праці в Україні. Це породжує незворотні процеси деградації кваліфікованої робочої сили.

Визначена державна допомога по безробіттю не відповідає вимогам статті 46 Конституції України, Закону України «Про зайнятість населення». Так, середній розмір допомоги (79,1 грн.) по безробіттю на сьогодні менше за мінімальну заробітну плату (118 грн.) та середню заробітну плату у промисловості (439грн.).

Проблема безробіття дедалі більше набирає чітко вираженого регіонального характеру, посилює соціальну напругу в суспільстві. На 1 серпня 2001 року навантаження незайнятого населення на одне вільне робоче місце в середньому становило 9 осіб, у той же час у Львівській, Рівненській областях — 32 особи, Волинській, Івано-Франківській — 26 осіб, Закарпатській та Тернопільській областях — 25 осіб.

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Роботу Кабінету Міністрів України щодо ефективного вирішення проблем зайнятості і безробіття на ринку праці України визнати недостатньою.

2. Кабінету Міністрів України:

посилити координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, пов'язаної з розробленням та реалізацією заходів щодо ефективного використання трудових ресурсів;

при формуванні загальнодержавних, галузевих та регіональних програм економічного і соціального розвитку, реалізації програм структурної перебудови економіки, інвестиційних, приватизаційних програм та програм реструктуризації підприємств: передбачати здійснення заходів щодо ефективного вирішення проблем зайнятості працівників; визначати галузеві та регіональні пріоритети створення нових та підвищення ефективності використання наявних робочих місць, введення виробничих потужностей та об'єктів соціальної сфери; передбачати залучення та ефективне використання капітальних вкладень, внутрішніх і зовнішніх інвестицій та інших фінансових надходжень для створення нових робочих місць, розширення зайнятості населення. Узгодити проект Державної програми економічного і соціального розвитку на 2002 рік з проектом Державної програми зайнятості населення на 2001—2004 роки;

вжити заходів щодо посилення стимулювання роботодавців до створення додаткових робочих місць. Посилити розвиток малого та середнього підприємництва, передусім у регіонах з критичною ситуацією на ринку праці, звернувши особливу увагу на населені пункти з пріоритетом монофункціональної структури виробництва;

під час проведення конкурсів на розміщення державних замовлень надавати перевагу підприємствам з переважною чисельністю працюючих інвалідів з метою їх соціального захисту, стабілізації виробництва та збереження робочих місць для інвалідів;

вжити заходів щодо визначення і забезпечення обсягів та професійно-кваліфікаційної структури підготовки фахівців і кваліфікованих робітників у навчальних закладах відповідно до потреб галузей економіки;

посилити контроль за ефективністю використання робочої сили на підприємствах, розвитком системи професійного навчання кадрів на виробництві, реалізацією роботодавцем відтворювальної, стимулюючої та регулюючої функцій заробітної плати;

посилити контроль за реструктуризацією галузей та окремих підприємств, особливо в регіонах (містах) з монофункціональною структурою виробництва, щодо соціального захисту працівників, які вивільняються, та членів їх сімей;

забезпечити внесення змін до законодавства, спрямованих на розширення видів активної підтримки безробітних та повернення їх до продуктивної праці;

здійснити поступове наближення розміру допомоги по безробіттю до прожиткового мінімуму виходячи з фінансових можливостей Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

посилити контроль за дотриманням законодавства про працю підприємствами, установами, організаціями та фізичними особами з метою недопущення використання робочої сили без належного оформлення трудових відносин;

вжити заходів щодо забезпечення соціального захисту громадян України, які тимчасово працюють за кордоном;

залучати соціальних партнерів до формування загальнодержавних, регіональних, галузевих програм та розроблення окремих заходів, спрямованих на вирішення проблем зайнятості та безробіття, а також до укладання міжнародних угод з питань праці та зайнятості шляхом проведення тристоронніх консультацій та переговорів;

забезпечити здійснення моніторингу ринку праці та інформування раз на рік Верховної Ради України про виконання цієї Постанови.

3. Місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування забезпечити бронювання необхідної кількості робочих місць на підприємствах, в установах і організаціях для працевлаштування випускників навчальних закладів.

4. Фонду державного майна України двічі на рік інформувати Верховну Раду України про стан дотримання власниками роздержавлених підприємств передбачених у планах приватизації та договорах купівлі-продажу умов збереження робочих місць.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на комітети Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці; з питань бюджету; з питань науки і освіти; з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій; з питань промислової політики і підприємництва; з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки; з питань будівництва, транспорту і зв'язку; з питань аграрної політики та земельних відносин та інші в межах їх компетенції.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
15 листопада 2001 року.
№ 2809-III.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для з'ясування причин, що призвели до кризового фінансового стану комерційного акціонерного банку «Слов'янський»

Відповідно до статті 89 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України для з'ясування причин, що призвели до кризового фінансового стану комерційного акціонерного банку «Слов'янський» (далі — Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії доручити з'ясувати причини, що призвели до кризового фінансового стану комерційного акціонерного банку «Слов'янський», та до 11 січня 2002 року проінформувати Верховну Раду України про результати роботи і внести відповідні пропозиції.

3. Запропонувати Генеральній прокуратурі України, Головному контрольно-ревізійному управлінню, Міністерству внутрішніх справ України, Службі безпеки України, Рахунковій палаті, Національному банку України, Державній податковій адміністрації України розглянути питання щодо участі їх представників у роботі Тимчасової слідчої комісії.

4. Матеріально-технічне, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

5. Затвердити такий склад Тимчасової слідчої комісії:

АРАБАДЖИ Володимир Васильович — група «Солідарність»;
БАБУРІН Олексій Васильович — фракція Комуністичної партії України;
КУЧЕРЕНКО Олексій Юрійович — позафракційний;
МАНГУЛ Анатолій Ілліч — група «Трудова Україна»;
СЕМЕНЮК Валентина Петрівна — фракція Соціалістичної партії України;
СИЗЕНКО Юрій Павлович — фракція Комуністичної партії України;
СУХИЙ Ярослав Михайлович — група «Трудова Україна»;
ТАРАН (ТЕРЕН) Віктор Васильович — фракція «Батьківщина»;
ЧОРНОВОЛЕНКО Олександр Віленович — фракція Народного Руху України;
ШИЛЛЕР Ростислав Ілліч — фракція Соціал-демократичної партії України (Об'єднаної).

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
15 листопада 2001 року.
№ 2770-III.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для проведення розслідування діяльності голови Сумської обласної державної адміністрації Щербаня В. П.

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України для проведення розслідування фактів порушення Конституції України і законів України головою Сумської обласної державної адміністрації Щербанем В. П. (далі — Тимчасова слідча комісія).

2. Затвердити Тимчасову слідчу комісію у такому складі:

БРОДСЬКИЙ Михайло Юрійович — фракція «Яблуко»;
ЄРОХІН Олександр Вікторович — позафракційний;
КИРЮШИН Ігор Володимирович — фракція Партії Зелених України;
КІЯШКО Сергій Миколайович — група «Солідарність»;
МУСІЄНКО Іван Михайлович — фракція Соціалістичної партії України;
НЕЧИПОРУК Володимир Павлович — фракція «Батьківщина»;
ТРОПІН Володимир Ілліч — фракція Комуністичної партії України.

3. Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, Міністерству внутрішніх справ України, Державній податковій адміністрації України надати у розпорядження Тимчасової слідчої комісії на її вимогу інформацію щодо стану боротьби із злочинністю та корупцією в Сумській області, в межах чинного законодавства сприяти роботі Комісії.

4. Тимчасовій слідчій комісії до 25 листопада 2001 року доповісти Верховній Раді України про результати розслідування.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
15 листопада 2001 року.
№ 2771-III.

Регіонам — інвестиційні технології

Західні фінансисти вважають, що інвестиції в українську економіку є вельми перспективні й здатні давати 25 і більше відсотків прибутку. Наші промисловці теж визнають плідність співпраці з тими, хто володіє високими технологіями, грошима, досвідом сучасного менеджменту. Обопільна зацікавленість між нашими виробниками та іноземними інвесторами у випадку інвестицій в українську економіку є практично паритетною.

Але якщо відкинути узагальнюючий підхід, доводиться констатувати, що, незважаючи на загалом позитивні інвестиційні характеристики національної економіки, на регіональному рівні тема залучення інвестицій залишається проблемною. Так, наприклад, Київ поглинає близько третини всіх іноземних капіталовкладень, здійснених за роки незалежності в національну економіку. На одного мешканця столиці припадає 400 доларів прямих іноземних інвестицій (ПІІ). Але водночас у таких регіонах, як Сумщина, Кіровоградщина, Житомирщина, Вінниччина обсяги ПІІ на душу населення обраховуються не в сотнях, а в десятках доларів.

Безперечно, ці області володіють інвестиційним потенціалом, але розвиток їхніх регіональних економік залежатиме від здатності залучити додаткові потоки капіталу. Інакше кажучи: від того, чи вдасться людям із «глибинки» знайти спільну бізнесову мову з солідними іноземними партнерами, налагодити добрі стосунки між інвестором і місцевою владою, отримати певну підтримку столичного керівництва. Зрозуміло, що лише одного відчайдушного бажання для вирішення такої купи питань замало. Потрібні інвестиційні технології.

Підсумки міжнародного бізнес-форуму, що відбувся в листопаді в Арабських Об'єднаних Eміратах під гаслом «Україна — ОАЕ: перспективи співпраці», свідчать, що у нас є структури, здатні конструктивно вирішувати питання виведення українських регіонів на орбіту міжнародного партнерства. Ініціатором, так би мовити, автором, ідеї та головним виконавцем проведення цього бізнесового заходу є громадська організація «Фонд сприяння інвестиціям і приватизації» (ФСІП), очолювана Сергієм Пачковським.

Фахівці в галузі представництва та захисту інтересів стверджують, що в період перетворень, змін соціальної та економічної систем саме недержавні структури відіграють роль каталізатора, який активізує творчий потенціал суспільства й пришвидшує процес реформ. «Третій сектор» представлено громадськими організаціями — це наче містočок між державою й тим, ким вона мусить керувати й опікуватися. У даному контексті «Фонд сприяння інвестиціям і приватизації» — це не лише безприбуткова громадська організація, що розробляє, презентує та супроводжує пріоритетні інвестиційні проекти. Шестирічний досвід діяльності дає змогу ФСІП вирішувати не лише питання з безпосередніми учасниками інвестиційного процесу, а й тісної співпраці зі структурами законодавчої та виконавчої гілок влади. Президент України, Прем'єр-міністр України, комітети та комісії Верховної Ради України, уряд та керівництво регіонів активно підтримали ініціативу Фонду щодо проведення серії міжнародних бізнес-форумів як цілеспрямованої програми «об'єктивного інформування міжнародної спільноти про потенціал нашої держави, найбільш перспективні сфери та напрями співробітництва з нею...».

Бізнес-форум в Об'єднаних Арабських Еміратах в цьому році відбувається вже вдруге і викликав жвавий інтерес ділових кіл цієї держави (до речі, протягом 2001 року такі форуми проводилися також в Італії та Австрії). До складу української делегації, очолюваної головою ФСІП Сергієм Пачковським, увійшли представники Фонду держмайна України, Кабінету Міністрів, депутатського корпусу, керівники провідних українських підприємств енергетичного сектору, транспорту. А найістотніше те, що в роботі української делегації взяла участь представницька група від органів місцевого самоврядування Кіровоградської області, районних держадміністрацій.

(Закінчення на 16-й стор.).

Важкий багаж Румунії

(Початок на 1-й стор.).

Румунська преса вже викрила світову змову проти Румунії, і Україна, звісно, бере в цій змові найактивнішу участь. «Угорщина веде політику, яка цілковито суперечить базовому договору, Україна, здійснюючи буріння в районі острова Зміїний, порушує додатки до базового договору, Болгарія відмовилася йти в тандемі з Румунією до НАТО, а Чехія має намір запровадити візовий режим», — збиткується газета «Зіарул політік». З Україною Румунії, вважає багато хто в Бухаресті, не пощастило особливо. «Двосторонній україно-румунський договір є прорахунком як румунської, так і української дипломатії. Очевидне те, що українці не можуть запропонувати нам співпрацю в районі острова Зміїний з тієї простої причини, що не можеш дати того, що не є твоїм», — це заява Міхая Лупоя, заступника голови Комісії із зовнішніх питань румунського Сенату. «За останній час румунські ЗМІ опублікували низку заяв державних чиновників Румунії високого рангу, в яких піддається сумнівам доцільність базового договору 1997 року і угод до нього», —передає «Інтерфакс-Україна» слова керівника прес-служби українського МЗС Сергія Бородєнкова. Він повідомив, що, враховуючи характер тих заяв, Посольство України в Румунії змушене було вже кілька разів звертатися до румунського МЗС за роз'ясненнями.

Першого грудня в Румунії національне свято — День возз'єднання. Там вшановуватимуть Румунію в кордонах 1918 року, тоді в її складі тимчасово перебувала частина українських земель. Історія — річ свята для кожної нації. Але проблема в тому, що для багатьох в сусідній з нами державі це не лише історія, а й поштовх до дії. Сумнозвісна партія «Велика Румунія», яка має другу за чисельністю фракцію в румунському парламенті, офіційно ставить за мету «повернення» українських територій. Далеко не останні в Бухаресті люди привселюдно називають керівника Румунії часів другої світової війни (коли румунські війська окупували частину України) генерала Антонеску патріотом. «Феномен та 'ідея-фікс' частини румунського політикуму зробити Румунію в рамках кордонів 1 грудня 1918 року однозначно відбиває настрої певної частини населення й не сприяє досягненню європейських стандартів у наших відносинах», — переконаний посол України в Румунії Антон Бутейко.

Невідомо, щоправда, як ця країна з таким важким і сумнівним багажем має вступати до Європейського союзу і НАТО. Втім, у списках кандидатів на вступ до ЄС Румунія впевнено пасе задніх. Тому, мабуть, тамтешнім політикам і посадовцям доводиться якось розважати народ — чому б, справді, не розповідати про поганих сусідів та світову змову?

Схоже, згадана Антоном Бутейком «ідея-фікс» накладає відбиток і на переговорний процес з укладення Договору про режим держкордону та Угоди про розмежування континентального шельфу і виключних економічних зон у Чорному морі. Румунський прем'єр Адріан Нестасе оголосив недавно про намір Румунії звернутися до Міжнародного суду в Гаазі — через, немовби, навмисне затягування українською стороною процесу конструктивного пошуку розв'язання згаданої проблеми. Зокрема, що стосується острова Зміїний. Як і п'ять років тому, Румунія продовжує наполягати: Зміїний є скелею, а отже, не має права на виключну економічну зону. Не зменшилися румунські апетити й щодо кількох островів у гирлі Дунаю, українська належність яких не має викликати сумніву: як-що, звичайно, виходити з принципу добросусідства і щирого бажання завершити роботу над згаданими документами.

Останнім часом україно-румунські відносини ускладнило ще й «бурильне» питання. Бухарест звинувачує Україну в тому, що вона вже розпочала експлуатацію ресурсів у районі острова Зміїний. Хоча, за базовим політичним договором, має від цього утримуватися (так само, як і Румунія) до завершення процесу делімітації континентального шельфу. Посол України Антон Бутейко прокоментував недавно цю ситуацію так: «Україна дотримується цих вимог, і перша свердловина, котру вона пробила, класифікується як свердловина для здійснення пошуку: тут слід розділяти етапи пошуку, розвідки й експлуатації. Ми не вважаємо це порушенням договору... Румуни, до речі, на певній частині території... теж здійснюють пошук й розвідку». Наскільки відомо, українська позиція щодо Зміїного залишається незмінною: острів має право на виключну економічну зону, але ми пропонуємо там румунам взаємовигідне співробітництво. Звичайно, після укладення згаданих вище угод. До речі, до Міжнародного суду в Гаазі, про який так активно згадують останнім часом у Бухаресті, сторони можуть звернутися також лише після підписання Договору про режим держкордону.

Можливо, нинішній візит Мірчі Джеоане посприятиме досягненню україно-румунського взаєморозуміння. Образно кажучи, міністру слід залишити частину важкого румунського багажу в Києві, щоб країні було легше інтегруватися до Євросоюзу, вступити в НАТО. Нести на собі архаїчний непотріб нездорових амбіцій та територіальних претензій — це ж так незручно...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Новий етап афганської кампанії

Кілька сотень американських морських піхотинців захопили аеропорт поблизу Кандагара, головного оплоту талібів на півдні Афганістану. «Ми створили плацдарм для подальших дій проти «Аль-Каїди», — заявив командуючий операцією генерал Джеймс Маттіс. Він пояснив, що аеродром використовуватиметься для висадки десанту та наземної операції, яка дістала назву «Стрімка свобода». Ми тепер майже цілковито володіємо півднем Афганістану і маємо намір активно підтримувати афганський народ, який бореться з терористами та їхніми пособниками», — сказав генерал.

Фото АП.

Що буде після війни

Сьогодні в урядовій резиденції «Петерсберг», що в невеликому містечку Кенігсвінтер поблизу Бонна, за рішенням Організації Об'єднаних Націй розпочалися консультації із представниками афганських партій і груп щодо створення перехідного уряду Афганістану.

Проведення консультацій у Німеччині політологи розглядають і як логічний розвиток її зовнішньої політики, і як дипломатичний успіх. Німеччина є активним учасником групи «21» «За політичний розвиток Афганістану», а також членом групи держав-донорів з надання цій країні гуманітарної допомоги. Німці дали притулок і харчі десяткам тисяч афганських біженців.

Американські бомбардування Афганістану поки що досягли однієї мети: сприяли непередбачено швидкому воєнному успіху сил Північного альянсу. І хоча, на думку експертів, війна тут закінчиться ще не скоро, перед європейськими політиками постало питання: а що буде після неї? ООН запропонувала план з п'яти пунктів стосовно утворення мультиетнічного кабульського уряду, який обговорюють в Європейському союзі. Велика Британія готова відправити збройні сили для наведення порядку в столиці Афганістану, а Німеччина пропонує посилити гуманітарну допомогу. Бундесуряд надає на ці цілі 95 млн. марок, а також 160 млн. марок з бюджету Міністерства допомоги розвитку. Брюссель уточнює суми, які мають внести також інші члени ЄС.

Та ці заходи не розв'язують головної проблеми: яким буде політичне майбутнє Афганістану? Надій на те, що етнічні меншини Північного альянсу зможуть одноосібно керувати країною, ніхто не плекає. Тож політики намагаються змоделювати для неї таку систему правління, яка була б прийнятна і для демократичної Європи, і для найближчих сусідів Афганістану. На конференції, куди запрошено близько 70 представників афганських партій і політичних груп, окрім, звісно, талібів, обговорення політичного майбутнього Афганістану розпочалося. Як повідомив прес-секретар бундесуряду Уве Карстен Хей, перше коло дискусій має завершитися приблизно до 7 грудня.

Місцеві засоби масової інформації розцінюють проведення в Бонні консультацій зі створення перехідного уряду в Афганістані як високу честь. Світова спільнота, пишуть деякі газети, проведенням тут конференції у найкращий спосіб висловила довіру бундесреспубліці. Але й для Німеччини це чи не найліпша можливість посправжньому допомогти Афганістанові — сприяти політичному й мирному врегулюванню в цій країні.

Берлінські політологи охарактеризували те, що відбувається в Афганістані, як «війну з невиразною метою і на незрозумілих територіях». Відправлення солдатів до Афганістану критикують найвищі керівники католицької та євангелічної церков. Кардинал Карл Леманн в інтерв'ю кореспондентові «Голосу України» сказав, що насильство ще жодного разу не приводило до успіху, а воєнне насильство не позбавить людей від загрози тероризму. «З релігіями, в тому числі й чужими нам, — сказав він, — треба вести діалог, але не за допомогою зброї».

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Заарештувати блатну бабусю!

Дюссельдорфських банкірів вразила серія зухвалих пограбувань, вчинених особливо небезпечною... бабусею. Це тендітна, дуже літня дама, вдягнена в пухову куртку й блакитну шапочку. В руках — сумочка, набита грошима, і пістолет. Попри поважний вік, бабуся награбувала вже 60 тисяч марок. Її бачили касирки, знімали приховані камери, однак затримати злочинницю поки що не вдалося. Для впіймання грабіжниці створено спеціальний підрозділ, за її голову призначено нагороду в 10 тисяч марок.

Хроніка. Факти. Події

■ Кабул

Падіння Кундуза

Командувач сил Північного альянсу генерал Мохаммад Дауд заявив, що після десятиденної облоги силам альянсу вдалося взяти місто Кундуз. За його словами, більшість талібів добровільно склали зброю. Проте він зазначив, що в місті мали місце спорадичні сутички і деякі таліби загинули. На підходах до Кундуза встановлено КПП, і журналістів до міста не пропускають.

■ Ісламабад

Посилено прикордонну охорону

У Пакистані віддано наказ про посилення охорони 2500 км пакистано-афганського кордону. Прикордонників забезпечено фотографіями бен Ладена і лідерів «Аль-Каїди».

■ Тель-Авів

Замах на начальника генштабу

На Західному березі річки Йордан вчинено замах на життя начальника генерального штабу армії Ізраїлю Шауля Мофаза. Ні сам Мофаз, ні особи, які його супроводжували, не постраждали. Два вибухових пристрої було приведено в дію на шляху його конвою, котрий прямував до Хеврона. Саморобні міни вибухнули неподалік джипа, що їхав попереду машини начальника генштабу.

■ Каїр

Пошук механізму врегулювання

Президент Єгипту Хосні Мубарак і палестинський лідер Ясір Арафат вважають за потрібне створення певного механізму для втілення в життя ініціативи США щодо розв'язання близькосхідної проблеми. З такою заявою вони виступили після зустрічі, яка відбулася в Каїрі. Головною темою переговорів Мубарака та Арафата було обговорення ситуації на палестинських територіях, а також останніх пропозицій держсекретаря США Коліна Пауелла з близькосхідного врегулювання.

■ Вашингтон

Клонування ембріона людини

Відомі американські політики висловили занепокоєння заявою компанії «Advanced Cell Technology» про те, що їй удалося здійснити клонування людського ембріона. Компанія назвала створення ембріона, що складається із шести клітин, епохальною подією в наукових дослідженнях, наголосивши, що не йдеться про створення людської істоти. Представник компанії сказав, що мета їхніх досліджень — допомогти лікуванню багатьох хвороб, у тому числі діабету, раку, СНІДу.

■ Катманду

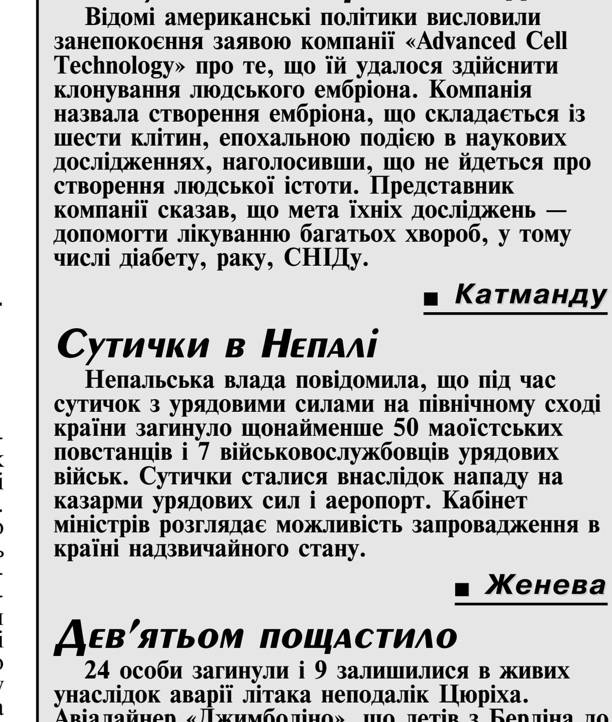
Сутички в Непалі

Непальська влада повідомила, що під час сутичок з урядовими силами на північному сході країни загинуло щонайменше 50 маоїстських повстанців і 7 військовослужбовців урядових військ. Сутички сталися внаслідок нападу на казарми урядових сил і аеропорт. Кабінет міністрів розглядає можливість запровадження в країні надзвичайного стану.

■ Женева

Дев'ятьом пощастило

24 особи загинули і 9 залишилися в живих унаслідок аварії літака неподалік Цюріха. Авіалайнер «Джимболіно», що летів з Берліна до Цюріха, розбився на підльоті до цюріхського аеропорту «Клотен». Упавши, літак розколовся на три частини. Поки що про причини катастрофи не кажуть. Представники швейцарської поліції підтвердили, що на борту лайнера перебувала відома співачка Мелані Торнтон. Вона летіла на презентацію свого нового альбому «Я готова літати».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

ЗАПОРІЖЖЯ

Донедавна Запорізька область за рівнем заробітної плати посідала третє місце серед регіонів України. У серпні вийшла на друге місце після Києва. І номінальна середньомісячна зарплата середньооблікового штатного працівника (без урахування підприємств малого бізнесу) тут становить 403,55 грн. Аналогічний показник по Україні — 329,33 грн.

Щоб не соромно було владі

(Початок на 1-й стор.).

І сьогодні Запорізький регіон робить відчутний внесок у процес державотворення й облаштування нашої молодої країни.

За своїм індустріальним потенціалом область цілком самодостатня, входить до чільної трійки найрозвиненіших регіонів України. Пройшовши період руйнації, наша індустрія досить швидко набула обертів. Ми перші серед інших регіонів подолали визначальні рубежі базового 1990 року, за якими традиційно звіряємо свої економічні показники. Відтепер рухаємося далі.

За минулі десять місяців промислові підприємства області виробили продукції на 10 млрд. 820,6 млн. грн., що на 493,2 млн. грн. більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Реалії світової економіки підштовхнули запоріжців до висновку, що найнадійнішим стабілізатором економічного розвитку має бути внутрішній ринок. Саме на цьому, а також на виконанні програми імпортозаміщення нині зосереджено зусилля провідних підприємств регіону.

На базі колишніх КСП в області створено понад 400 агроформувань ринкового типу. Сертифікати на право власності на земельні паї одержали 207 тис. селян. Переважна більшість із них уклали відповідні договори оренди своїх земельних ділянок, отримавши за це вже понад 100 млн. грн.

Цього літа хлібороби регіону зібрали майже 2,6 млн. тонн ранніх зернових. Це найвагоміший запорізький коровай за останні 10 років. Загалом нинішнього року валової продукції сільського господарства вироблено на 1 млрд. 29,8 млн. грн., що на 1,3 відсотка більше минулорічного показника.

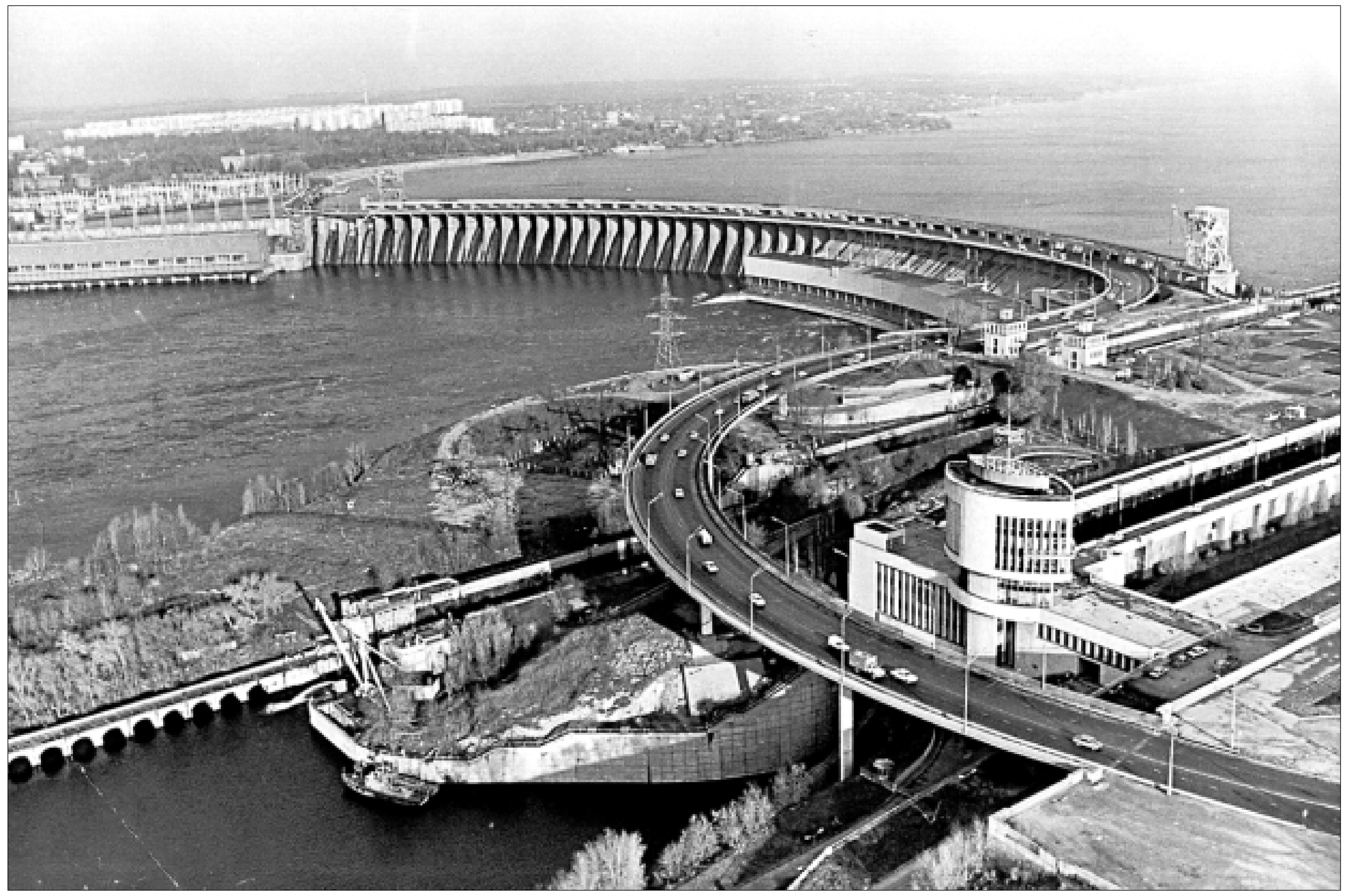
Упевнений крок вперед зробили харчова та переробна галузі. Сьогодні в області споживають вже понад 80 відсотків продукції місцевих товаровиробників.

Так, товарів — і своїх, і чужих — на прилавках запорізьких магазинів не бракує. От тільки чи всім вони по кишені? Досить, певно, для відповіді навести лише одну цифру: у вересні, наприклад, товарообіг в розрахунку на душу населення становив усього 63,5 грн.

Соціальні проблеми на Запоріжжі типові для всіх регіонів України — за ними стоїть область. Ось чому облдержадміністрація визначила собі одне з провідних завдань — припинення зубожіння запоріжців, чисельність яких за останній рік ще зменшилася майже на 19 тисяч осіб.

— Реалії сьогодення вимагають від нас сконцентрувати увагу на найбільших людських проблемах, — зазначив голова облдержадміністрації Євген КАРТАШОВ. — Не може бути заможною та щасливою країна, частина громадян якої жебракує. Вважаю це соромом для влади.

Нещодавно в області розроблено програму боротьби з бідністю. Вона вже діє.

Досвід

І купувати треба вміти...

Цьогорічні жнива ще раз продемонстрували сільським товаровиробникам, що їхні сподівання на зернозбиральну техніку найманців не виправдовують себе. Якщо на початку жнивної пори «помічники» вимагали у запорізьких хліборобів за обмолот гектара зернових 150 гривень, то вже в загінці пропонували свої послуги за втричі більшу ціну. А куди дінешся, коли під час збирання ранніх зернових навантаження на комбайн в середньому по області становило 300, а в окремих господарствах — до 500 гектарів? Хоча з тими «розцінками», які диктували «помічники», вартість комбайна повністю окуповується за два сезони збиральних робіт. За словами керівника одного із сільгосппідприємств, ліпше сьогодні віддати за комбайн останню сорочку, щоб завтра не довелося віддавати останні штани...

Звісно, в кожному господарстві й раді були б оновити свій зношений до ручки, парк сільгосптехніки, але... Де взяти на це кошти? Адже сьогодні в Україні середня вартість, наприклад, ростсільмашівського «Дону» — понад 400 тисяч гривень, а вітчизняних «Лана» та «Славути» — більш як півмільйона. Окремі господарства ще в змозі придбати за такою ціною один, від сили два комбайни, але переважній більшості сільгосппідприємств вони просто недоступні: хоч і мають сьогодні зерно, та не ціниться воно. Тут державі й допомогти б — підтримати хліборобів централізованими його закупками, бо на соняшник сподіватися марно. Нині за тонну насіння соняшнику на товарній біржі дають від 950 до 1010 гривень. Проте всі кошти, виручені за це насіння, підуть на погашення поточних платежів. Та й зібрали його цієї осені на Запоріжжі лише 330 тисяч тонн...

Виходить, на наступні жнива знову доведеться запрошувати найманців? А якщо, скооперувавши кошти, закупити (без посередників) ті-таки «Дони» оптом, для всієї області?

Цей проект, який став реальністю завдяки зусиллям голови Запорізької облдержадміністрації Євгена Карташова, вже до кінця року мають реалізувати місцеві аграрії. Свої комерційні таємниці вони розкривають неохоче. І їх можна зрозуміти... Проте дещо вдалося з'ясувати. Так, за заводської вартості «Дону-1500Б» 230 тисяч гривень, остаточно, зі всіма доплатами за банківську акредитацію, послуги залізниці, проходження митниці тощо, ця зернозбиральна машина коштуватиме запорізьким хліборобам 292 — 295 тисяч гривень, а «Нива» (107 тисяч) — 130 — 133 тисячі.

Тепер слово за аграріями області. Якщо вони спроможуться купити 90 комбайнів, то «Ростсільмаш», окрім доступніших цін на них, обіцяє створити в регіоні три сервісні центри, в яких техобслуговування здійснюватиметься на пільгових умовах.

Вийде з глухого кута, якщо Кабмін виконає доручення Президента

Після різкого падіння цін на Лондонській біржі металів ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» потрапило у складну економічну ситуацію. Собівартість продукції підприємства перевищує її ціни на світовому ринку. Нині «ЗАлК» працює без прибутку. Це ставить під загрозу збереження досягнутого рівня зарплати працівників комбінату та його соціальної інфраструктури, можливість технічного переобладнання та реконструкції підприємства.

Місцева влада вбачає вихід «ЗАлКу» із глухого кута, куди потрапило підприємство, у запровадженні для нього диференційованих тарифів на електроенергію. Комбінат платить за одну кіловат-годину в середньому вдвічі більше, ніж його конкуренти із Канади, США чи Австралії.

У зв'язку з тим, що чверть вітчизняної електроенергії виробляють у регіоні (в тому числі 40 відсотків атомної), голова облдержадміністрації Євген Карташов звернувся до Президента України з проханням доручити Кабінету Міністрів запровадити (як експеримент) систему закупівлі електроенергії підприємствами області безпосередньо від генеруючих компаній — за прямими договорами.

Меморіал «Жертвам фашизму»

зведено на околиці Запоріжжя неподалік сільськогосподарської дослідної станції.

Як свідчать архівні документи, саме тут (в яругах колишнього радгоспу імені Сталіна) гітлерівці розстріляли й закатували понад 36 тисяч мирних громадян.

На цьому місці височіє чотириметрова гранітна стела зі скульптурним зображенням старого, жінки, військовополоненого та дитини. Поряд — менора. На червоному граніті напис івритом: «Не убий».

Автори пам'ятки — скульптор Борис Рапопорт та архітектор Юрій Бірюков.

Селяни одержать мільйони

На Запоріжжі із 207,4 тисячі власників земельних паїв майже 180 тисяч здали їх в оренду, за що цьогоріч мають одержати більш як 130 мільйонів гривень — грішми, продукцією та послугами. Орендарі вже сплатили за земельні паї їхнім господарям більш як 70 відсотків суми, передбаченої угодами.

Чому дитина дурманом отруїлася

Ця трагедія сталася нещодавно у Кам'янсько-Дніпровському районі на Запоріжжі. Трирічний малюк, мати якого в цей час працювала в полі, наївся ягід дурману й отруївся. Врятувати життя хлопчику лікарі вже не могли.

Збіг обставин? Але чому мати, ідучи на роботу, не завела сина до дитячого садка? Проте... Чи працює ще той дитсадок в їхньому селі?

Минулого навчального року на Запоріжжі із 234 дошкільних закладів сільгосппідприємств не працювали 162. І сьогодні в області лише 15 відсотків сільських дітей відвідують дитячі садки. До речі, найбільше їх закрито саме в Кам'янсько-Дніпровському районі. Щоправда, не краще становище з охопленням дітей дошкільним вихованням і в інших районах. Зокрема, в Чернігівському, Розівському, Великобілозерському. В деяких селах дитсадки вже не працюють 5—7 років.

Реформовані сільгосппідприємства не зацікавлені в утриманні дитячих садків. Єдиний вихід — передача їх до комунальної власності органам місцевого самоврядування.

За попередніми даними, сільські та селищні ради області повинні прийняти об'єкти соціальної інфраструктури балансовою вартістю майже 265 мільйонів гривень. Серед цих об'єктів — 190 дитячих дошкільних закладів. Та поки що лише 40 відсотків їх передано до комунальної власності, а інші чи то використовуються не за призначенням, чи то порожніють, занепадають, розкрадаються.

Закон «Про Державний бюджет України на 2001 рік» установив порядок, за яким витрати на утримання об'єктів соціальної сфери села враховано в нормативах розподілу місцевих бюджетів на освіту, охорону здоров'я, культуру, спорт. І сесіями районних рад Запорізької області затверджено обсяги таких витрат. Однак вони становлять усього 49 відсотків від передбачених Мінфіном України, розрахунками головного фінуправління облдержадміністрації. Та й ці суми не профінансовано.

Інертністю сільгосппідприємств та нерозумінням сутності реформування АПК, байдужістю органів місцевого самоврядування назвав це явище заступник голови Запорізької обласної ради Ігор Богданов. Та від того, на жаль, не легше.

«Л-1300» проситься на дороги...

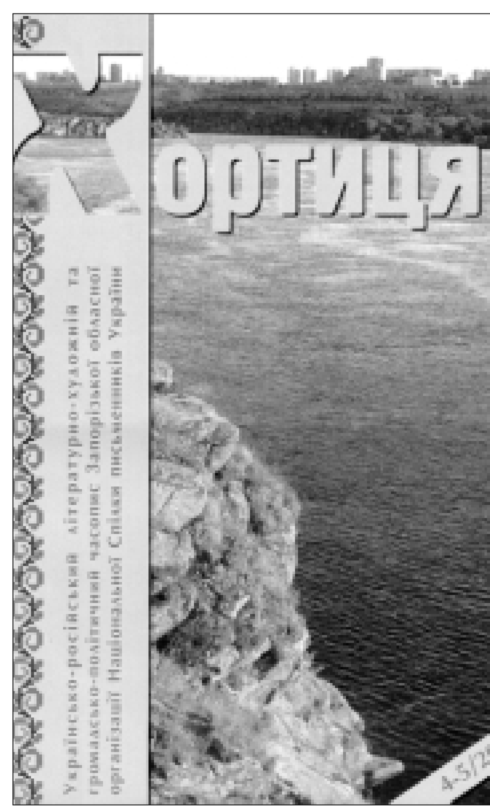
У жовтні н. р. на українському ринку реалізовано 1562 автомобілі СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ», 100 автомашин компанії експортовано. Це дало змогу колективові підприємства вперше за час його існування завершити свою місячну роботу з прибутком.

— Зусилля, спрямовані на формування в Україні цивілізованого автомобільного ринку, посприяли не лише нарощуванню обсягів виробництва, а й утвердженню довір'я споживачів до сьогоднішньої якості та надійності нашої продукції,— зазначив заступник директора з маркетингу СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» Станіслав Селін. — До речі, кількість українських власників автомобілів СП вже перевищує 45 тисяч. Більш як 12 тисяч із них віддали перевагу нашим моделям у цьому році...

Крім «Таврій» та «Славут», впевнено завойовує вітчизняний авторинок і поки що безіменний автомобіль «Л-1300», який вже на 46 відсотків став українським. На початку листопада в торгову мережу надійшли перші автомобілі цієї марки з модифікованим мелітопольським двигуном, оснащеним інжекторною системою, яка значно підвищила його надійність, потужність, економічність. А все це, звісно, не лишилося поза увагою автолюбителів.

Потужність інжекторного двигуна МеМЗ — 70 к. с. Його гарантія — 50 тис. км. (два роки), а оцинкованого кузова «Л-1300» — 6 років. Витрати пального на трасі — 5,5 — 5,6 л, на вулицях міста — від 7,5 до 8 л.

Тандем духовності

Здійснилася давня мрія запорізьких письменників — створити власний часопис всеукраїнського звучання. Нещодавно з друкарських машин ВАТ «Мотор Січ» зійшов тираж чергового, вже п'ятого, номера україно-російського літературно-художнього та громадсько-політичного журналу Запорізької обласної організації НСПУ «Хортиця».

Засновник першого на Запоріжжі літературного журналу — обласна письменницька організація, а його видавець — ВАТ «Мотор Січ», чиє славне ймення сьогодні знає весь авіаційний світ.

— Це не лише надихає, а й зобов'язує нас, — зазначає головний редактор журналу Григорій Лютий. — Мріємо про те, щоб і географія, і авторитет «Хортиці» відповідали моторівським. Якщо маєш крила, за підтримки «Мотор Січі» обов'язково досягнеш висот...

— Турбота про розвиток духовності нації — одна з головних рис характеру генерального директора колективу запорізьких моторобудівників В'ячеслава Богуслаєва, — каже народний депутат України Ярослав Сухий. — Можна було б багато розповідати про те, скільки талановитих молодих поетів, композиторів, прозаїків та артистів зуміли утвердити себе, отримати путівку в творче життя саме завдяки допомозі голови правління ВАТ «Мотор Січ». Присвоєння В'ячеславу Олександровичу звання лауреата Міжнародної премії імені Володимира Винниченка за меценатство — яскраве підтвердження визнання його зусиль.

Матеріали підготував власний кореспондент «Голосу України» в Запорізькій області Олександр АБЛІЦОВ.
Телефон 8 (0612) 39-04-90.

У номер

«Чехоградська гудба»

— таку назву має народний колектив художньої самодіяльності в селі Новгородківка Мелітопольського району, де компактно проживають чехи. «Гудба» з чеської — народне гуляння. Мають новгородківці і центр чеської культури з комп'ютерним класом та бібліотекою, організовано уроки чеської мови. І «Чехоградська гудба» збирає тут своїх шанувальників. Цей колектив, до речі, знаний і на фестивалях національних культур.

■ Одним абзацом

■ Цього року до загального бюджету області вже надійшло додатково 40,9 млн. грн. Вирішальним чинником успіху став прибутковий податок з громадян, зростання якого становить 42,9 млн. грн. На жаль, становище із заборгованістю у зарплатах в регіоні залишається напруженим, хоча з початку року її вдалося скоротити на 29 відсотків.

■ Нетрадиційне джерело виробництва електроенергії пропонує ВАТ «Мотор Січ». Створена на підприємстві турботендерна установка потужністю 1 МВт працює за рахунок перепаду тиску газу в магістральних газопроводах. Без витрат палива така установка може виробляти 8,76 млн. кВт/год електроенергії на рік і заощаджувати 1,4 тис. тонн умовного палива.

■ Медики регіону вирішили централізувати закупки лікарських препаратів та матеріалів для зубопротезування. За попередніми підрахунками, це дасть змогу вивільнити й додатково використати на потреби медичного обслуговування жителів області майже мільйон гривень.

Здолавши страх любов'ю до життя

Авіатрюки, які ставить Юрій Новицький із Запоріжжя, не робить ніхто у світі.

Ось людина на мотоциклі стрибає із гелікоптера й пливе у небесах... А ось автомобіль із водієм за кермом на висоті двох кілометрів залишає літак — і вниз!

Ні, словами це не передати. Фантастика! Спробуйте-но зробити те, що здається неймовірним. І пережити. І вийти, як кажуть, сухим із води — цілим і неушкодженим. Окрім Юрія Новицького із Запоріжжя — члена міжнародної асоціації каскадерів — ніхто таких авіатрюків не робить.

Минулого року в Москві відбувався міжнародний каскадерський фестиваль, де Юрій Семенович виконував суперскладний трюк: стрибав із парашутом на «Міцубісі». Коли те дійство побачили майстри з Голлівуду, то одразу зняли свою заявку, мовляв, їм тут ловити нічого. А Юрій Новицький одержав тоді головний каскадерський приз «Прометей».

Після закінчення Запорізького машинобудівного інституту Юрій захопився автосправою, виступав в автородео, а потім узявся за каскадерство з парашутом. Нині на його рахунку п'ять з половиною тисяч стрибків. І яких! Каскадер знявся більш як у 20 фільмах. І вперше з парашутом на автомобілі він стрибав на зйомках фільму «Стінгер», куди його запросив режисер Володимир Ільїн. На жаль, цей фільм так і не потрапив на широкий екран...

Багато хто, певно, пам'ятає фільм «Хрестоносці». Там один із каскадерських сюжетів триває всього 1,5 хвилини, та Новицький зробив для цього 12 дублів. І, на відміну від героя фільму, який згорів у повітрі, залишився живий, хоч і не обійшлося без травми.

Одна із успішних робіт Юрія Семеновича — каскадерський дубль відомого боксера Марвіна Хадлера в італійському фільмі «Ночі страху». Досить ефектні та яскраві роботи запоріжця в англійських фільмах «Святий» і «Золоте око», у кількох стрічках із серіалу про Джеймса Бонда тощо.

Як альпініста в гори, манить весь час Новицького нове, невипробуване. Двічі побувавши на Північному полюсі, мріє каскадер про полюс Південний. За словами Юрія Семеновича, він зміг би посадити туди і всюдихід... із літака.

Грандіозне шоу з найскладнішими трюками Ю. Новицький може поставити хоч сьогодні: є у нього і відповідна техніка, і вірні друзі. Не так уже й дорого це коштує. Але... ніхто не пропонує. А просити він не вміє.

ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» потрапило у складну економічну ситуацію

«Голос України», 27 листопада 2001 року. № 223 (2723)

Суд відбувся, система залишилася...

Іванченка позбавляють права на придбання продуктів і предметів першої потреби в магазині СІЗО.

Повертаючись до теми

У Дніпропетровську завершився суд у справі «Сергій Іванченко проти СІЗО №3». Вперше в Україні арештований подав позов на адміністрацію слідчого ізолятора, звинувативши її в порушенні його прав. Та особливість процесу не лише в цьому. Суд проходив напередодні парламентських слухань, що були присвячені порушенню прав людини в місцях позбавлення волі. Зрозуміло, що за такої ситуації рішення Червоногвардійського суду Дніпропетровська виходить за рамки районного масштабу. Однак перш ніж ознайомити читачів з вердиктом, який виніс суддя Сергій Уханенко, зупинимося на кількох ключових моментах процесу. Без цього важко зрозуміти суть і масштаби проблеми, котру в нашій країні вперше спробували вирішити в суді.

Стосунки сторін — на межі

Коротко про позиції сторін. На думку Сергія Іванченка, адміністрація СІЗО №3 систематично і цілеспрямовано порушує його права і права інших арештованих. У позовній заяві перераховано претензії: харчові продукти, що є в передачах, розрізаються працівниками СІЗО і стають непридатними вже через день-два, передплачену кореспонденцію передають невчасно і не в повному обсязі, не видають речі з комори СІЗО, мав місце факт пошкодження майна в коморі. Іванченка позбавляють права на придбання продуктів і предметів першої потреби в магазині СІЗО. А 12 вересня 2001 року його помістили в карцер через те, що під час обшуку в нього виявили кольорові ампули для авторучки, мотузку для сушіння білизни і шнур від електрокип'ятильника. Позивач вважає, що оскільки ці предмети не позначено в списку заборонених для зберігання, а ампули взагалі зберігалися в комірчині і були видані працівниками СІЗО, то покарання карцером незаконне.

Мабуть, варто нагадати, що після виходу з карцеру Сергій Іванченко відправив скарги до Генпрокуратури, Держдепартаменту із виконання покарань, Уповноваженому ВР із прав людини. У скаргах він детально (вказуючи дати, імена, час) описав, як працівники СІЗО №3 кожної ночі б'ють в карцері в'язнів. Зазначимо, що під час прокурорської перевірки «факти, викладені в скарзі, не підтвердилися». Цей момент не розглядався в суді, але він дає уявлення про ту напруженість, якої досягли стосунки між позивачем та відповідачем.

Представник відповідача — заступник начальника СІЗО №3 із соціальної роботи Валерій Чорний — у суді визнав лише один факт: справді, продукти розрізають. Валерій Петрович пояснив, що персонал СІЗО у такий спосіб шукає заборонені предмети, котрі можуть бути в передачах. На думку відповідача, розрізані продукти якості не втрачають. А щодо інших претензій, то Валерій Чорний категорично їх відкинув. Під час суду сторони додавали до матеріалів справи різні документи, було опитано свідків і експертів, а після двох засідань до справи долучилася прокуратура Дніпропетровської області. Про цю непересічену подію ми розповідали в матеріалі «А якщо позов буде задоволений...» («ГУ» від 6 листопада 2001 г.).

Однак епізод, що стався на засіданні 23 жовтня, і поява в матеріалах справи двох цікавих документів змушують уважніше придивитися до прокурорського «виходу на сцену», а принагідно й спробувати зрозуміти, що відбувалося «за кулісами» відкритого судового засідання.

«Одного журналіста достатньо!»

Представник прокуратури Альбіна Шустова, з'явившись у залі суду 12 жовтня, чітко визначила своє завдання: «З метою захисту державних інтересів прокуратура області вступає в справу на боці СІЗО №3». Ми друкували коментар юриста з приводу своєрідного розуміння прокуратурою свого завдання. У цій справі обласних прокурорів, мабуть, якнайбільше цікавила честь мундира. Адже за скаргами Сергія Іванченка вони проводили перевірки і нічого протизаконного не виявили. А якщо позов буде задоволено?.. Довелося кидатися в бій. Так само, як довелося кидатися в бій Держдепартаменту з виконання покарань, керівництво якого після першої публікації в «Голосі України» («Арештований судиться з адміністрацією СІЗО», «ГУ» від 9 жовтня 2001 р.) відрядило до Дніпропетровська свого представника.

Судячи з усього, висвітлення суду в пресі спричинило гнів чиновників. У цьому можна було переконатися на засіданні 23 жовтня. Цього дня на початку засідання Альбіна Шустова подала клопотання з проханням дозволити взяти участь у справі ще одному прокуророві(?!). Задовольнивши прохання прокуратури, Сергій Уханенко не перейшов до суті справи, а звернувся до представника позивача — Інни Іванченко:

— Ви клопотатимете щодо дозволу бути присутніми в залі представникам преси?

— Навіщо? — здивувалася Іванченко. — Адже в нас відкрите засідання, кожен бажаючий може бути присутнім на ньому.

Тоді суддя підняв з місця автора цих рядків. Сергія Анатолійовича цікавило, якими методами збирання інформації користувався автор, коли писав матеріал «Арештований судиться з адміністрацією СІЗО» («ГУ» від 9 жовтня 2001 року). Довелося пояснювати високому суду, що таких методів багато, зокрема, диктофонні записи, різні документи, інформація від джерел, котрі за бажанням можуть зберігати інкогніто. Після цього Сергій Уханенко запитав у відповідача, що той думає з приводу присутності преси в залі суду. Валерій Чорний впевнено заявив:

— Я проти!

— За якими мотивами? — поцікавився суддя.

Такого запитання Валерій Петрович вочевидь не чекав, але миттю знайшовся:

— Інна Іванівна теж журналіст, досить з нас і одного.

Альбіна Шустова теж висловилася проти присутності в залі суду преси, пояснивши:

— Матеріали, що публікують присутні журналісти, необ'єктивні.

— З претензіями щодо публікацій звертайтеся до Верховної Ради, — порадив Сергій Уханенко і погодився, — добре, хай преса залишається.

Мабуть, не варто було б акцентувати увагу на цьому епізодові, але, як вже згадувалося, в матеріалах справи є два документи, які змушують замислитися не лише про підкилимові маневри навколо публікацій за процесом, а й про ступінь відносин між різними держструктурами і методи їх роботи. Текст цих документів ми друкуємо зі збереженням стилю і пунктуації.

«Председателю Красногвардейского местного суда г. Днепропетровска. Прошу Вас направить информацию о представлении на судебное заседание по вопросу рассмотрения иска осужденного Иванченко С. В., к администрации СИЗО №3, 19.09. 01 г. представителей средств массовой информации.

Начальник Днепровского СИЗО №3 С. Г. Рожко.»

А ось і відповідь.

«Местный суд Красногвардейского района г. Днепропетровска на Ваш запрос сообщает, что исковое заявление Иванченко С. В., поданное его представителем Иванченко И. И. поступило в суд 23.08.01 г. и было назначено на 19.09.01 г. В судебном заседании 19.09.01 г. присутствовали стороны:

представитель истца Иванченко И. И., являющаяся главным редактором газеты «Кривой Рог вечерний» и представитель СИЗО №3.

Ходатайство о присутствии прессы и представителей других СМИ сторонами заявлено не было и представители СМИ, кроме самой Иванченко И. И. в судебном заседании не присутствовали.

Слушание дела отложено.

Председатель местного суда Красногвардейского района Леон А. Я.»

Що змусило начальника СІЗО збирати інформацію про журналістів, які були присутні на засіданнях? Що змусило голову суду складати детальний звіт на абсолютно невмотивований запит? Без коментарів.

«Про що ми говоримо?»

Під час засідань не раз виникали ситуації, коли присутні не знали, що робити — плакати чи сміятися? Чого лише варта додана до матеріалів справи пояснювальна співкамерника Сергія Іванченка: «Іванченко їв гірчицю і сало, після чого у нього піднялася температура. А при цьому він казав: «До кінця травня знімуть Кучму, і мене випустять!».

Свідки, переважно працівники ізолятора, відстоювали позицію свого закладу. За їхніми словами, в СІЗО №3 заарештованим живеться непогано. Начальник медсанчастини Валерій Прокоф'єв повідомив: «СІЗО забезпечує арештованих збалансованим харчуванням, за калорійністю вони отримують усе, що необхідно». Журналістка з «Кривого Рога вечернего», яка сиділа поруч зі мною, висловила припущення, що працівники СІЗО №3 віддають частину власної зарплати, аби забезпечити спецконтингент калорійним харчуванням, адже за повідомленнями ЗМІ, Держдепартамент з виконання покарань отримав цього року лише третину від суми, запланованої бюджетом.

Однак найбільше враження справила експерт — помічник головного лікаря СЕС Червоногвардійського району Лілія Візир. Цей дивний свідок не відповів прямо на жодне запитання, яке їй ставили. Наприклад, Лілія Анатоліївна пояснює:

— Ковбасу можна зберігати при температурі +2 — +6 градусів за Цельсієм.

Позивач запитує:

— А якщо температура плюс 15?

— Тоді про що ми говоримо?

У цей час голос експерта дзвенить від обурення. Але емоційне «про що ми говоримо?» до справи не внесеш. До протоколу треба записувати чіткі відповіді: так чи ні. А ось таких відповідей Лілія Візир давати не бажала. Мало того, повідомивши, що терміни зберігання залежать від упаковки, вона миттю заявила, що пошкодження упаковки на якість продукту не впливає. На запитання: «Коли ковбасу розрізають, хіба туди не потрапляють бактерії?», вона відповіла: «Будь-де в просторі є бактерії, десь більше, десь менше...».

«Овочі — продукт, який швидко псується», — це єдина конкретна заява Лілії Анатоліївни.

Експерт був останнім свідком, якого опитував суд. Після цього почалися дебати. Першою виступала Інна Іванченко. Суть її виступу: «Права мого чоловіка порушуються. Продукти, що швидко псуються, розрізають, вони втрачають якість. СІЗО не забезпечує належного зберігання, як це передбачено наказом №192 Держдепартаменту з виконання покарань... На жаль, суд не побажав заслухати свідків — арештованих, які розповіли б, чим їх годують. Чого вартий той факт, що протягом кількох місяців підслідним не видавали цукор. Лише після того, як Сергій Іванченко почав скаржитися, цукор почали видавати.

...Із документів, які представлено відповідачем, неможливо встановити, чи вчасно відбувається отоварювання в магазині СІЗО, чи видаються речі з комори за заявою арештованого.

Сергія Іванченка незаконно замкнули в карцері. Його віднесли до злісних порушників. Перше: знайшли під час обшуку газету «95 квартал». Друге: виявили в паперах Іванченка скаргу до суду і невідправленого листа. Де тут порушення? Третє: під час виходу на прогулянку Іванченко відмовився скласти матрац на нарах і виставити свої речі на середину камери. В якому законі зазначено, що він зобов'язаний це робити? Його звинуватили в зберіганні кольорових стержнів від авторучки, які самі ж працівники СІЗО й видали з комори. Мотузочка, на котрій він сушив білизну, — теж злісне порушення?»

Настала черга відповідача. Представник СІЗО № 3 Валерій Чорний багато не говорив. По суті він сказав:

«У виступі позивача переважають емоції. А я казатиму конкретно. Вважаю, що всі свідки дали вичерпні відповіді на всі питання. СІЗО не може забезпечити належні умови зберігання продуктів. Холодильників немає, але це не наша вина. Продукти ми все одно різатимемо... Овочі — продукти, що швидко псуються, але я гадаю, що особи, котрі перебувають під слідством, протягом 12 годин їх з'їдають. І ніхто ще не отруївся — є відповідні документи. Їжа в СІЗО, може, не дуже якісна, але в нас — не санаторій. Щодо калорій все дотримується.

... Правильно, що не викликали свідків — арештованих. Вони озлоблені на систему. З приводу цукру — так, певний час були перебої. Нині все гаразд, і це не заслуга Іванченка...

... Газети, як вони надходять, ми видаємо. Речі з комори теж видаємо за заявою, скарги адміністрація не отримувала щодо цього. СІЗО перевіряють щонайменше раз на квартал прокуратура і Держдепартамент з виконання покарань — порушень вони не виявили. І Ніна Карпачова була — вона всім лишилася задоволена. З приводу карцеру — була перевірка, нічого незаконного не знайшли».

Після Валерія Чорного виступив представник прокуратури Дмитро Таранов. Він сказав лише кілька фраз: «Матеріали прокурорської перевірки скарги не підтверджують. Фактів порушень не встановлено. Покарання карцером обгрунтоване. Дії відповідача відповідають закону. Прошу суд відмовити позивачеві».

(Закінчення на 15-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Що змусило начальника СІЗО збирати інформацію про журналістів, які були присутні на засіданнях?

Объявление

До уваги акціонерів АТЗТ «СП Автотрейдінг»

14 січня 2002 року о 12.00 відбудуться позачергові збори акціонерів компанії.

Порядок денний:

1. Скасування рішення про ліквідацію компанії «СП Автотрейдінг» та ухвалення рішення про поновлення її діяльності.

2. Звільнення з посади діючого Голови Правління та призначення нового Голови Правління АТЗТ «СП Автотрейдінг».

3. Визначення дебіторської та кредиторської заборгованості «СП Автотрейдінг».

4. Вивчення проміжних фінансових результатів компанії «СП Автотрейдінг» за весь період її діяльності, а також вивчення причин виникнення даного фінансового результату.

5. Аналіз результатів аудиторської перевірки АТЗТ «СП Автотрейдінг», що була проведена у жовтні 2001 р.

6. Визначення правонаступників «СП Автотрейдінг» з проектів «Skoda» та «ВАЗ», а також з питань відносин з виробниками — заводами «Skoda Auto» і АТ «АВТОВАЗ».

Збори відбудуться за адресою: м. Київ, бул. Вернадського,34/1.

Объявление о проведении открытого тендера

Целью проведения тендера является: Определение поставщика следующих химреагентов и материалов в 2002 году:

1. Полиэтилен ВД-15303-003 ГОСТ 16337-77.
2. Гидрат окиси кальция ТУ У 14291840.005-99.
3. Сода кальцинированная ГОСТ 5100-85.
4. Ионообменная смола КАТИОНИТ КУ-2-8 ГОСТ 20298-74.
5. Сода каустическая ГОСТ 2263-79.
6. Композиции КНП-О, КНП-О-1, КД-О ТУ У 24.6-30421760.001-2000 (реагенты для защиты оборудования от накипи, коррозии, биотложений).
7. Алюминий сернокислый ГОСТ 12966-86.
8. Гофрокартон КГ.-2 ТУ-У 567/0027880/008-97.
9. Знаки предупредительные самоклеющие.
10. Поддоны для упаковки полипропилена.
11. Пломбы ЗПУ.

Заказчиком тендера является Открытое Акционерное общество «Лисичанское теоргсинтез»: Украина, Луганская область, г. Лисичанск.

К участию в конкурсе допускаются организации всех форм собственности. Тендерная документация направляется Заказчиком заказным письмом участнику тендера, находящегося вне региона расположения ОАО «ЛИНОС». Региональные участники тендера могут получить документацию непосредственно в отделе материально-технического снабжения ОАО «ЛИНОС». Тендерная документация предоставляется участнику бесплатно.

Тендерная документация составляется на русском языке.

Тендерные предложения принимаются по адресу: Украина, Луганская область, г. Лисичанск-17, ОАО «ЛИНОС», отдел материально-технического снабжения, тел. (06451) 4-64-65, 2-39-15.

Конечный срок приема тендерных предложений — 10 декабря 2001 года.

Дата проведения тендера — 17 декабря 2001 года.

Хозяйственный суд Днепропетровской области (49600, г. Днепропетровск-27, ул. Куйбышева,1А, тел.47-88-63) постановлением по делу № Б24/2/239/99 от 20 ноября 2001 года признал АОЗТ «Монолит», с. Жданово, Солонянского района Днепропетровской области, код ОКПО 13453832 банкротом и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатором назначен арбитражный управляющий —Котенко Александр Сергеевич (49098, г. Днепропетровск, а/я 4950, тел. (0562) — 34-20-14, 34-20-15, (лицензия АА № 249697).

Уважаемые акционеры ОАО «Харьковнефтепродукт»!

Сообщаем о дополнении в повестку дня очередного общего собрания акционеров ОАО «Харьковнефтепродукт», назначенного на 11 декабря 2001 года:

Вопрос № 4: «Об утверждении Положения о порядке заключения сделок с недвижимым имуществом».

Телефон для справок: 43-61-00.

Правление ОАО «Харьковнефтепродукт».

Повідомлення

Філія «Київська ресурсна палата» Товарної біржі «Західно-Українська Біржа Нерухомості» у відповідності до укладених угод проводить торги з продажу на конкурсних засадах майна підприємств-банкрутів, а саме:

Трактор Т-150К вартістю 1505 грн., трактор Т-150К вартістю 1956,5 грн., трактор Т-40АМ вартістю 1575 грн., трактор МТЗ вартістю 1750 грн., гараж—автомайстерня площею 2798,6 кв. м вартістю 75889,72 грн., який знаходиться за адресою: Бориспільський район, с. Вишеньки.

Продавець — Ліквідаційна комісія радгоспу «Вишеньківський».

Вартість вказана з врахуванням ПДВ, являється початковою.

Час проведення торгів — щочетверта о 14.00.

Гарантійний внесок — 5%.

Місце проведення торгів: м. Київ, Музейний пров., 10, тел. (044) 293-82-68, 293-13-25.

Продається майно банкрута

Ліквідатор реалізує на відкритих торгах майно банкрута ВАТ «Цукровий завод Хоростків»: комплект обладнання для виробництва питного етилового спирту (комплект установки та спиртосховище), рік випуску - 1996, початкова вартість - 375 900 грн. Умови участі: Для участі в торгах покупець подає заяву на придбання об'єкту довільної форми та сплачує заставу у розмірі 10 % від початкової ціни об'єкту на р/р26005301681242 в ЦВ ПІБ м. Тернопіль, МФО 338426 . Одержувач ВАТ «Цукровий завод Хоростків», код ЄДРПОУ 00373020.

Умови продажу: *У разі надходження двох і більше заявок проводиться аукціон. Аукціон проводиться у визначеному Законом України «Про приватизацію невеликих державних підприємств» порядку. Про місце та час проведення аукціону всі заявники будуть повідомлені окремо. У разі надходження однієї заявки на придбання об'єкту, його продаж здійснюється за початковою оціночною вартістю. Розрахунки за придбаний об'єкт здійснюються в десятиденний термін з моменту укладення договору купівлі продажу. Передача об'єкту здійснюється протягом 10 днів з моменту надходження коштів на рахунок ВАТ «Цукровий завод Хоростків»*

Заявки приймаються протягом 30-ти днів з моменту публікації за адресою: м. Хоростків, вул. Заводська, 1. Про особисте ознайомлення з об'єктами продажу домовлятися з ліквідатором по телефону (0352) 25-44-34, 43-08-64.

Акціонерам Товариства ВАТ «Універмаг «Львів»

Повідомляємо, що позачергові збори акціонерів відбудуться 21 січня 2001 р. о 10.00 за адресою: м. Львів, вул. Левицького, 67.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.00.

Акціонерам мати документ, що посвідчує особу, а уповноваженим особам — ще й доручення.

Порядок денний:

1. Затвердження результатів підписки на додатково випущені акції.
2. Внесення та затвердження змін та доповнень до статуту товариства.
3. Обрання та відкликання членів ради акціонерного товариства (спостережної ради).
4. Відкликання та обрання членів виконавчого органу та ревізійної комісії.
5. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів іншому реєстратору.

Акціонер, що володіє більше 10% акцій.

*Товариство з обмеженою відповідальністю **«Марк Шанталь — Київ»**, код ЄДРПОУ 24078700, оголошує про ліквідацію.*

Претензії приймаються протягом 2-х місяців.

Ліквідаційна комісія знаходиться за адресою: 01135, м. Київ, пр-т Перемоги,5, тел.459-53-68.

СВК «Старе» Київської області Бориспільського району с. Старе повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця.

ВАТ «Інститут прикладної інформатики»

повідомляє, що 11 січня 2002 року о 15 годині у приміщенні ВАТ «ІПрІн» за адресою: м. Київ, Пилипівський провулок,4 відбудуться чергові загальні збори акціонерів ВАТ.

Порядок денний:

1. Звіт Правління ВАТ.
2. Звіт Ревізійної Комісії ВАТ.
3. Звіт Спостережної ради ВАТ.
4. Внесення змін до Статуту ВАТ (щодо місцезнаходження).
5. Вибори Спостережної ради.

Пропозиції та побажання просимо подавати до організаційної комісії за адресою: 04050, м. Київ, Пилипівський пров.4 або за тел. (044) 235-60-64 та 244-72-95 з 10.00 до 17.00, крім суботи та неділі.

Правління ВАТ «ІПрІн»

До уваги акціонерів ЗАТ «Лада Україна»

14 січня 2002 року о 12.00 відбудуться позачергові збори акціонерів компанії

Порядок денний:

1. Звільнення з посади діючого Генерального директора та призначення нового Генерального директора ЗАТ «Лада Україна».
2. Вихід компанії ТОВ «КІА Моторс Україна» зі складу засновників ЗАТ «Лада Україна».
3. Визначення ЗАТ «Лада Україна» як правонаступника АТЗТ «СП Автотрейдінг» з проекту «ВАЗ», а також з питань відносин компанії з АТ «АВТОВАЗ».

Збори відбудуться за адресою: м. Київ, бул. Вернадського,34/1.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 10/207 про банкрутство ВАТ «Полтавський домобудівельний комбінат» (36034, м. Полтава-34, супрунівський промвузол, а/я 462, код ЄДРПОУ 01270581, р/р 26008980301 в Укрсоцбанку м. Полтави, МФО 331014).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Коренєв Ігор Геннадійович (ліцензія АА № 047932 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 18.10.2001 р.).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Пропонуємо до продажу

майновий комплекс ТОВ ім. Ольшанського (колишній рибколгосп) м. Миколаїв, вул. Колонтай,1а.

Складається з:

- цех з переробки риби 5,5 тн./с;
- скороморозильне відділення 12 тн./с;
- холодильник на 400 тн.;
- цех пластмасових виробів;
- адмінспоруда з актовим залом та буфетом;
- склади та інше;

Довідки за тел. 25-22-87, 25-51-00 до 17.00 25-78-19, 24-87-77 після 18.00.

Повертаючись до теми

Суд відбувся, система залишилася...

(Початок на 10-й стор.).

В'ється мотузочка...

Усе в світі відносне. Зберігання шнура від кип'ятильника — злісне порушення чи ні? Відомо, що шнур, який Іванченко визнав своїм, арештовані в камері пристосували як трійник. У приміщенні, де утримуються десять осіб, — дві розетки. Комусь треба випрати білизну, комусь зварити обід, хтось бажає подивитися телевізор. Арештовані переобладнали кип'ятильник під трійник і тим самим порушили протипожежну техніку безпеки. В адміністрації два шляхи: можна звернутися до родичів тих, хто перебуває під вартою, вони принесуть трійник заводського виготовлення, а можна покарати. Однак «трійник», мабуть, заборонений, а тому лишається тільки покарання…

Валерій Чорний під час суду, відповідаючи на запитання з приводу мотузки для сушіння білизни, сказав: «Чимало арештованих перебувають у стані депресії — на такій мотузочці можна й повіситися. А щодо сушіння білизни, то вони знаходять вихід зі становища — целофанові пакети скручують, зв'язують і на них сушать білизну».

Ось така відповідь. Я не кажу про те, що на пакетах теж можна повіситися, річ у іншому. Може, сам того не бажаючи, представник відповідача фактично заявив: плювати нам на проблеми в'язнів — мотузки заборонено, а на чому вони сушитимуть білизну — не наша справа.

Після суду я поцікавився у Валерія Чорного його думками про процес. Валерій Петрович зазначив: «Більшість питань, які ставить позивач, виходять за межі компетенції СІЗО. Їх треба розв'язувати на найвищому рівні».

Безперечно, гроші на нормальне харчування, холодильники, технічні засоби для перевірки передач —усе це питання, які адміністрація окремого СІЗО розв'язати неспроможна. Але заборона на кольорові стержні для авторучки? Целофанові пакети для сушіння білизни? Газети, які «ніз-зя» читати? Скарги до суду, які «ніз-зя» писати? Мабуть, заступник начальника СІЗО, коли стверджував, що всі без винятку в'язні озлоблені на систему, знав, про що каже.

Дресирування

2 листопада 2001 року суддя Сергій Уханенко виніс рішення: «У задоволенні позовних вимог Іванченка Сергія Володимировича до слідчого ізолятора № 3 — відмовити». Мотив: позивач не зміг надати фактичних доказів власної правоти. Рішення не набрало чинності, Інна Іванченко має намір його оскаржити у вищій інстанції.

Як закінчиться ця справа, побачимо з часом, але вже нині можна припустити, що позови арештованих до слідчих ізоляторів найближчими роками не будуть нормою в судовій практиці України. По-перше, є суто технічні перешкоди: отримати доручення, щоб представляти інтереси арештованого в суді, не так вже й просто (особливо з огляду на те, що доручення має підписати начальник СІЗО). Окрім того, для позивачів, які мешкають у інших містах, непереборною перешкодою можуть стати фінансові труднощі — поїздки на судові засідання не всім по кишені. А відповідач завжди може використовувати тактику затягування процесу, перенесення слухань, як було у цій справі. Друга й головна перешкода — рішення Червоногвардійського суду розхолодить багато кого. І вже точно ніхто не побажає судитися, дізнавшись про останні новини з СІЗО №3: за три дні після оголошення рішення Сергія Іванченка вкотре покарали. Що він скоїв — невідомо, але міру покарання для нинішнього часу вибрано одну з найсуворіших — позбавлення права на отримання передач протягом місяця. Валерій Чорний в дебатах зазначив: «У нас — не санаторій». Це правда. Як правда й те, що Виправно-трудовий кодекс України передбачає міру покарання — позбавлення права на отримання продуктів. Питання: чию «законодавчу» голову осяяла ідея морити людей голодом для покарання? Чи можна вживати стосовно людини метод дресирування тварин? А якщо так, то чи варто дивуватися, що з місць позбавлення волі виходять люди зі звірячими звичками? Правий Валерій Петрович, ці питання поза компетенцією СІЗО. Але хто сказав, що працівники слідчих ізоляторів, прокуратури, судді можуть самоусунутися від процесу і чекати на законодавчу ініціативу зверху?

Олександр АНІЩЕНКО.

Не шийте з котика чохли!

Резонанс

! Час гримас

Судячи з ваших листів та телефонних дзвінків, дорогі читачі, попередня розмова у новонародженій рубриці «Час гримас» була не марна. Нагадаємо, що відбувалася вона 2 листопада і стосувалася роботи копірайтерів — людей, які придумують рекламні тексти. А точніше — неякісних текстів та непрофесіональних копірайтерів. Читацька активність навіть призвела до думки, що не зайве було б відвести окреме місце у газеті, щоб розвінчувати псевдокопірайтерів.

Деякі з кореспондентів вимагали не замовчувати назви фірм, які використовують неграмотні слогани. Ми навряд чи можемо задовольнити таку вимогу. По-перше, через те, що антиреклама — також реклама. По-друге, тому що сподіваємося: завдяки нашим старанням фірмачі вже зробили «втик» рекламним агентствам за недбале ставлення до своїх обов'язків.

Із надісланих до редакції ляпів запам'яталася реклама фірми, що пропонує ремонт мостів. До уваги споживача — жінка з оголеною п'ятою точкою біля дверцят авто. І напис: «Пред'явникові скидка 5 %, 20 %».

Друге оголошення закликає купувати авточохли та оббивку. «Комплексне оздоблення салону автомобіля натуральною шкірою, велюром». Напис — на зображенні пухнастого котика. Так і хочеться пустити сльозу: «О, бідолашна тваринка!..»

Пишіть! А що як державні чиновники, нарешті, звернуть увагу на мовну культуру рекламістів. І широчезна смуга безграмотності раптом перерветься.

О. К.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Скроні в лещатах

Коли саме серіальна звичка втручатися в чуже життя раптом стала нашою? Точка відліку стерлася. Проте одного дня суспільство стало жити за позиченими викройками. Мексиканські відлаковані тітки, які коригують вчинки свого оточення, поширили свою етику і на нас. Зазіхання на приватну сферу — модель поведінки, що походить також від бульварної періодики. Нас потроху позбавляють можливості бути ким хочеш, поводитись як забажаєш.

Це явище нині значно модифіковане. І доречніше говорити про актуальне тепер, так би мовити, непряме втручання. Це зовсім інше, ніж коли до нас додому раптом навідуються інопланетяни та заважають купати у ванні крокодильчиків. Або незримий підпільник читає нашу кореспонденцію. Однак за непрямого втручання почуваємося ще беззахиснішими та ошуканішими.

Найпримітивніший його різновид — позбавлення нас води, електрики, опалення... Відчай, розпач — слова занадто м'які для реакції на тотальне безводдя, природно супроводжуване інфекційними хворобами: це — реалії сучасного існування у Торезі Донецької області.

«Мешкаю в Горлівці (також Донеччина. — *Авт.*), у дев'ятиповерховому будинку по проспекту Перемоги, 81, кв. 133. У нас дуже зимно. Не знаю, коли включать опалення. Я серйозно хворію, перебувати у квартирі неможливо. У мене температура, кашель. Мабуть, скоро помру. Допоможіть, будь ласка, в нашій біді. За комунпослуги плачу вчасно. А працівники «Тепломережі» недбало ставляться до своєї роботи. Анатолій ШЕВЧЕНКО».

І цей лист до редакції, і наступний змальовують в уяві вікна-щільники «Титаніка», що поволі щезає у крижаній воді. Чому цивілізація XXI століття обділяє нас милістю? Чим, власне, завинили перед людством мешканці 178-квартирного будинку в місті Сарни Рівненської області? **«На порозі зима. У наших квартирах холод. Уже сім років, як ми взимку мерзнемо. Микола ШУТ, ліквідатор другої категорії, ваш постійний передплатник».**

А ось селяни з Гавиносів після серії запитань уносять раціпропозицію: **«Нехай нам, мешканцям Гавиносів (Красноокнянський р-н Одещини), пояснять: чому наше село на 400 дворів щоденно з 19.00 до 21.00 відключають від електрозабезпечення? Протягом двох вечірніх годин у нас немає світла. Раніше нам пояснювали, що не вистачає цих нещасних герц, а нині чого не вистачає? В містах у такому разі блокують рух тролейбусів. А нам що робити? Хіба що всім селом не брати участь у наступних виборах?.. Олександр ТЕЛИЧКО, учасник бойових дій».**

Важко назвати ефективним такий метод боротьби. Адже тим, хто винен, притаманний стан «як з гуски вода». Та й це — не виправдання. Бо хтось тим часом безсоромно псує передвиборну лубочну картинку благополуччя в районі (місті, селі...). Це на шкоду водночас і майбутнім обранцям різних рівнів, і тим, хто нині при владі. У столичному ЖЕКу № 305 стверджують, що відсутність гарячої води «енного» тижня — не їхня проблема. Що ця аварія на совісті інших. Однак труби було наскрізь розколупано вздовж усього першого поверху — в будинку, де живу. Населення завзято грипує, наполоскавшися у літній водичці. Бо ж, як правило, катавасія з трубами розпочинається з настанням холодів.

А чи це — не втручання, коли малолітній наркоман поверхом нижче (у тому самому будинку) о шостій ранку виставляв на підвіконня колонки з верещанням: «Нас не догониш!». Інший приклад непрямого втручання: екстравагантний сусід знизу — ветеран ЖЕКу та водночас бомж за атрибутикою побуту. Старий маніакально накопичує у своїй квартирі смердючі «скарби» з усіх смітників мікрорайону. Від дідуся-лісовика тікають дивізії тарганів. Тому відчинити вікно, особливо влітку, — собі зашкодити. Плюс, на поверхах — грюкіт, стукіт, свердління: люд ремонтується і вдень, і вночі, і в будні, і на свято...

Ви помиляєтеся, коли думаєте, що дзвінки у вищезгадуваний ЖЕК елітного Печерського району Києва приводять до рятівної крапки. Вертаючись до теми неохайного дідуся, пригадую, що зачитувала в трубку указ столичного міського голови стосовно дезінфекції офісних та житлових приміщень. Якоїсь миті я навіть відчула себе месією: жеківська працівниця про цей указ від мене чула вперше.

Таке враження, що грюкаєш у рейку. Раптом усвідомлюєш, що непросто узгоджувати себе з кимось, хто не рахується з тобою. А тим паче, з важкою лапою такого собі узагальненого рекетира, яка залізла в наші кишені, — того, що вважає нас перманентно винними.

Один відомий мудрець висловився «у яблучко»: «Треба бути морем, щоб прийняти в себе брудний потік і не зробитися нечистим». Та як уберегти себе від навал, а надто тих, що їх закамуфльовано під звичайні побутові труднощі?

Щоб не впадати у песимізм. На кшталт: це —приреченість — бути собакою на ланцюгу біля дверей власного дому. Бо це — необхідність. Бо інакше, за рідкісним винятком, не буває. Невже?..

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Обдурили, кинувши кістку

Проблема в конверті

«Голос України» — газета, яка поважає своїх читачів. Щиро дякую працівникам редакції за це. І хочу поділитися з вами наболілим. А справа ось у чому.

Циганам, котрі були жертвами нацистів, обіцяли виплатити компенсацію у розмірі 1000 доларів. І що? Кинули їм по чотириста, перепрошую, як собакам, і цього досить. А чом би й ні? Цигани неграмотні і свої права відстоювати не можуть. Отож є спокуса обдурити.

Всі знають, що циган, як і євреїв, у війну розстрілювали чи кидали в яму живими і засипали. Навіть немовлят не жаліли. Знущалися тільки за те, що вони цигани. Моя мама — одна з тих жертв нацистів. Вона дивом врятувалась з тієї прірви смерті, де загинули її брати та сестри. А могила і нині збережена у селі Янич Чигиринського району, що на Черкащині.

Нині моя мама прикута до ліжка. Вона — мати-героїня, народила і виховала десятеро дітей. То хіба не заслуговує на компенсацію?

Цікаво, що в засобах масової інформації часто йшлося про те, що циганам нібито виплатили решту суми. І я таке чув, але ж, якби виплатили, то гроші були б. Кілька разів я звертався до Комітету з прав людини ще в серпні, але відповіді досі не отримав.

Леонід САВИЦЬКИЙ.

Рівне
Новоукраїнського району
Кіровоградської області.

Напишу вам і я

Указала, в які двері стукати

Газету передплачую давно, незважаючи на безгрошів'я та безвихідь. Завжди читаю сама і ділюся нею зі знайомими та сусідами. Вважаю «ГУ» корисним і цікавим виданням. Але особливу подяку хочу висловити Валентині Писанській за публікації на тему остарбайтерів.

Тривалий час у мене були проблеми з оформленням документів: мені не зараховували півроку роботи на заводі. Я багато писала, але марно, навіть втратила надію на справедливість. Допоміг мені надрукований в «Голосі України» список адрес у Німеччині, за якими мали змогу звернутися остарбайтери, у котрих були проблеми з документами. Мало того, писати можна було російською, що полегшило справу. Отож, я написала, зазначила додаткові дані, і, о диво, отримала відповідь: експертна комісія вирішила моє питання позитивно.

Напевне не мені одній у такий спосіб допомогла Валентина Писанська. Від себе особисто і від імені інших остарбайтерів хочу подякувати Валентині Вікторівні і побажати їй щастя і добра!

Марія ДЕРКУЛЬСЬКА.

**Токмак
Запорізької області.**

Питання номер один

Кожен номер «Голосу України» для мене — промінчик світла з волі, адже я перебуваю в ізоляції від суспільного життя. Читачі отримують газету через три доби з часу випуску, до мене вона надходить через 5—7 днів, і це вже набуло закономірного характеру. Дуже часто не надходять окремі номери, і то не з вини адміністрації моєї установи. Розгалужена система поштових відділень не бажає надавати народу оплачені ним відповідні послуги і доставляє пресу несвоєчасно або взагалі губить. Це питання треба вирішувати на державному рівні, бо тут ідеться про порушення конституційних прав людини-передплатника.

Роман КОЗАЧИШИН.

**Ізяслав
Хмельницької області.**

Не треба війни

Усі тяготи життя насамперед лягають на плечі жінки. Адже з давніх-давен вона — берегиня домашнього вогнища. Саме тому ми, жінки Одещини, із занепокоєнням стежимо за розвитком конфліктів, які проходять не так далеко від нас. І дякуємо Богові, що завдяки виваженій політиці керівництва нашої держави Україна живе спокійно.

Через газету «Голос України» звертаємося до всіх людей, які живуть в нашій країні і виношують плани нагнітання суперечок у різних регіонах: зупиніться, доки не пізно! Зрозумійте, що єдиний розумний вихід — мирний шлях розв'язання будь-якого конфлікту.

О. ЦУНИЦЬКА та ще п'ять підписів.

Одеса.

■ Фотофакт

На знімку: міжсезоння.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Можливо, чиновники звернуть увагу на мовну культуру рекламістів?

Краса не буває нерентабельною

Близько ста найменувань виробів із глини виготовляють у цеху художньої кераміки Вінницького ВАТ «Керамік». Декоративні миски, кухлі й глечики, свічники, вази... Маленькі мистецькі шедеври спершу народжуються в уяві професійних митців — а вже затим беруться за справу ті, хто трудиться в цеху. Найчастіше із заводчанами співпрацюють заслужений майстер народної творчості Михайло Дітківський та його рідний брат Анатолій. До речі, обидва навчаються у Львові в художній академії. Член Спілки художників Валерій Вакалюк запропонував статуетку гетьмана — у широких шароварах, з булавою в руці. Це один із останніх сувенірних виробів, переданих у торгівлю. Невдовзі, як пояснила начальник цеху Антоніна Прокопчук, з'явиться рідкісної краси ваза з метр заввишки. Її розпишуть усіма видами багатств подільської природи. А в центрі — герб міста над Бугом. Міський голова Вінниці Володимир Ваховський, на замовлення якого виготовляють виріб, побувавши в цеху, був так вражений майстерністю виконання, що «аж світився від радості».

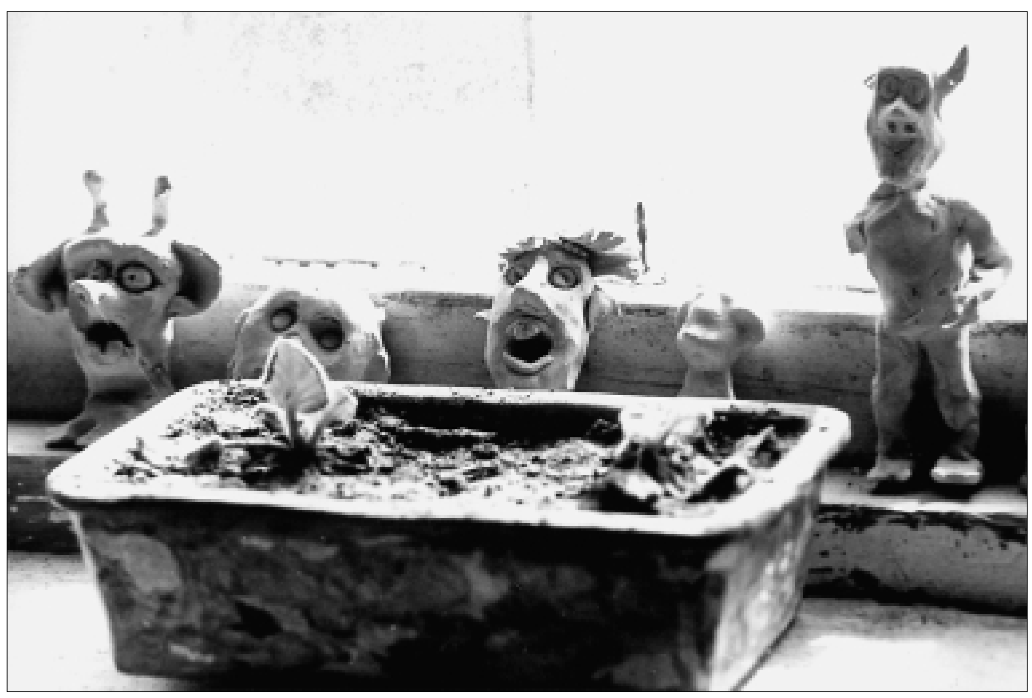
Здавалося б, яку художню цінність може становити попільничка. Але М. Дітківський виконав її так, що інакше як довершеним шедевром з глини її не назвеш. Впала в око Президенту держави. Майстри це помітили і вона стала подарунком.

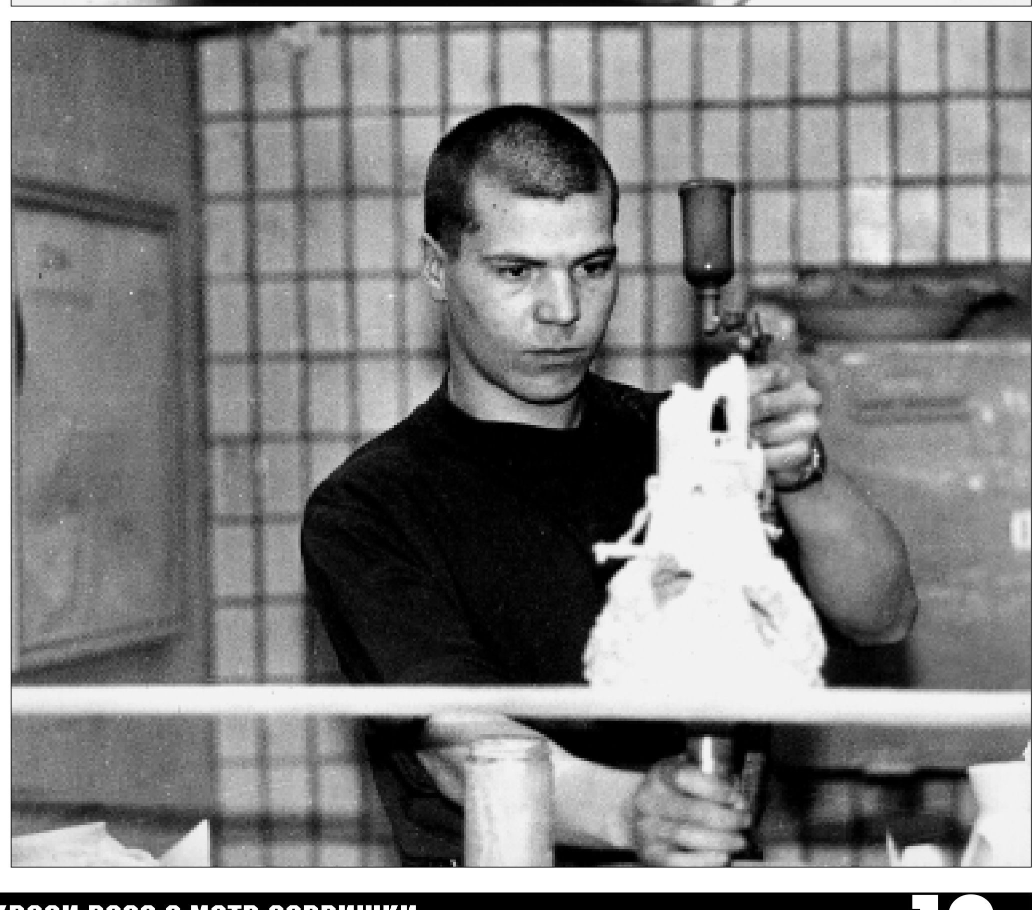
Утім, був час, коли нерентабельний цех збиралися закрити. Крапку в довгій суперечці з цього приводу поставив керівник підприємства Олександр Кулінич (на знімку): «Краса, — сказав Олександр Миколайович, — нерентабельною не буває. Хтось має іншу думку?» Інших думок не виявилося...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Планується скорочення

Футбол. ***Ми вже повідомляли про наміри керівництва УЄФА скоротити кількість матчів Ліги чемпіонів, змінивши другу фазу змагань. Є кілька проектів. І остаточне рішення, можливо, буде ухвалено на засіданні виконкому 12—13 грудня.***

— Ми не поспішаємо, — каже генеральний секретар УЄФА Герхард Айгнер, — бо нову формулу буде запроваджено в дію в липні 2003 року.

Пан Айгнер особисто виступає проти скорочення кількості команд, які беруть участь у турнірі (нині їх 32), а також категорично заперечує можливість заснування «євроліги» з 14 найбагатших клубів.

Західна преса повідомляє, що одним із задумів передбачено повернутися до старої системи з 24 учасниками, а також те, що маркетингові компанії нині підраховують можливі прибутки від різних варіантів залежно від формату Ліги чемпіонів. УЄФА нібито схиляється саме до такого варіанта першої стадії: чотири групи складено із шести команд замість нинішніх восьми. Найкращі виходитимуть до наступної стадії. І надалі гратимуть за стандартною системою з вибуванням «удома і в гостях» до фіналу.

Свого часу УЄФА пристала на варіант нинішньої формули. Вона розширювала коло учасників й отримала право на життя завдяки численним побажанням клубів і національних федерацій, які хотіли мати своїх представників у турнірі.

— Клуби бажали заробляти більше грошей, — каже пан Айгнер. — Бо ринок був готовий до того, щоб запропонувати більше.

Наслідки цього були передбачувані: тепер маємо набагато більше матчів і досі сперечаємося, чи розумно зробили. Питання про те, чи грають футболісти надто багато матчів, залишається відкритим. Нині провідні клуби згодні з тим, що ми дісталися вершини. Отож розклад ігор справді перевантажений. Але, якщо зменшити кількість зустрічей, клуби втратять силу грошей від продажу квитків. Треба віднайти новий шлях, запропонувати меншу кількість поєдинків, але з тими самими прибутками...

Німецька «Зюддойче Цайтунг» стверджує, що формула турніру з 24 командами дасть можливість мати 15 ігрових днів замість нинішніх 17. А всім клубам, котрі досягли першої стадії, гарантуватиметься щонайменше десять матчів у турнірі Ліги чемпіонів.

Генеральний секретар європейського футбольного союзу також заявив: якщо його організація вирішить скоротити кількість учасників, він особисто радив би це робити за рахунок команд від чотирьох провідних європейських чемпіонатів. «Якщо й доведеться вдатися до скорочення, то варто віднімати зайві місця від більших, тих, у кого вони і так уже є».

Нині мас-медіа обговорюють, який із задумів нової формули турніру для найсильніших клубів Європи буде втілено у життя. Всі погоджуються, що турнір Ліги чемпіонів потребує скорочення. Але треба зважати на інтереси всіх сторін, особливо фінансові. Адже ці змагання дають величезні прибутки.

Геннадій ОБОЛОНЧУК.

На знімку: Герхард Айгнер.

У номер

Події та результати

Регбі

Збірна України здобула чергову перемогу в турнірі другого кваліфікаційного раунду Кубка світу-2003. Цього разу наші спортовці взяли гору над регбістами Швейцарії на їхньому полі — 31:11.

Футбол

Визначився останній — 32-й — учасник фінальної частини чемпіонату світу-2002. Ним стала збірна Уругваю, яка минулої неділі в Монтевідео обіграла збірну Австралії — 3:0. Нагадаємо, що перший матч виграли австралійці — 1:0.

У рейтинг-листі УЄФА для жеребкування відбіркового турніру Євро-2004 збірна України ввійшла до двадцятки сіяних (1850 очок, 19-те місце). Трійку найкращих склали: Франція, Швеція, Іспанія. Росія — одинадцята.

Як відомо, 25 січня в Порту всі 50 збірних, котрі вийдуть на старт, розподілять на десять груп по п'ять команд у кожній.

У чемпіонаті німецької бундесліги бременський «Вердер» продовжує ганьбити фаворитів. Черговою жертвою став клуб «Шальке-04» — срібний призер попереднього чемпіонату. Бременці виграли на полі суперника — 4:1. Четвертий м'яч у ворота переможених з пенальті забив півоборонець збірної України Віктор Скрипник.

Цього разу Андрій Шевченко в матчі італійської Серії А влученням не відзначився. Але його «Мілан» у гостях переміг «Парму» — 1:0.

Легка атлетика

В Монако відбулася традиційна церемонія вручення нагород найкращим легкоатлетам року. Серед чоловіків такого звання удостоєно марокканського стайєра Хішана Ельгеруша — він у нинішньому сезоні виграв усі забіги, у яких виходив на старт. У жінок пальма першості дісталася американській стрибунці з жердиною Стейсі Драгілі. Нагадаємо, що серед номінанток була й українка, чемпіонка світу з бігу на 100 метрів Жанна Пінтусевич-Блок.

А тим часом видатний американський бігун Майкл Джонсон отримав найпрестижнішу нагороду від Міжнародної асоціації легкої атлетики — «За видатні досягнення в кар'єрі». 34-річний спринтер — четвертий атлет, якого удостоєно такого визнання (після українця, стрибуна з жердиною Сергія Бубки, німецької стрибунки Хайке Дрекслер і багатопрофільної спортсменки американки Джекі Джойнер-Керсі). З 1990 по 1997 рік Джонсон 58 разів поспіль вигравав змагання з бігу на 400 метрів.

Хокей

Київський «Беркут», який раніше відмовився виходити на матч чемпіонату України проти іншого столичного клубу «Політехнік» (мотиви — заборгованість у зарплаті) і отримав технічну поразку, в турнірі СЄХЛ такого собі не дозволив. Та й зустрічався із «Соколом» (Київ). І недаремно, бо відібрав у земляків три очки — 4:1 і 4:4.

Гандбол

У київському Палаці спорту відбувся традиційний турнір «Олком — Кубок Турчина». Цього разу за першість боролися чемпіонки Європи — угорки, срібні призерки континентальної першості гандболістки України, національна команда Росії та збірна клубів України. Призом заволоділа національна збірна Росії, яка здолала геть усіх суперниць. Пропонуємо вашій увазі результати поєдинків: Україна—Угорщина. 26:30. Збірна клубів—Росія. 19:26. Україна—збірна клубів. 23:23. Росія—Угорщина. 26:24. Україна—Росія. 24:33. Збірна клубів—Угорщина. 21:36.

Варто зважити на те, що у збірній України цього разу не було провідних виконавців — Марини Вергелюк, яка збирається стати матір'ю, та Олени Цигиці, котра відновлюється після операції. Але дещо тривожить загальний рівень гри команди, її підготовленості. Особливо тепер, коли до старту чемпіонату світу в Італії залишається якихось півтора тижня.

На знімку: *грають збірні України та Росії.*

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Актуально

Знову наступаємо на старі граблі?..

Скільки разів приєднували і від'єднували від інших структур Держкомспорт України? Одразу і не відповісти на це запитання. Але можна поставити його інакше: а чи краще, скажіть, ставало від цього українському спорту? Погодьтеся, звучить воно значно актуальніше, ніж будь-яка перестановка чиновницьких крісел.

Фахівці стверджують, що краще все-таки, коли спортивне відомство існує автономно. Можливо, до них і прислухався Президент України Леонід Кучма. Та й розділив Державний комітет з молодіжної політики, спорту і туризму, який донедавна очолював Валерій Цибух, на дві частини.

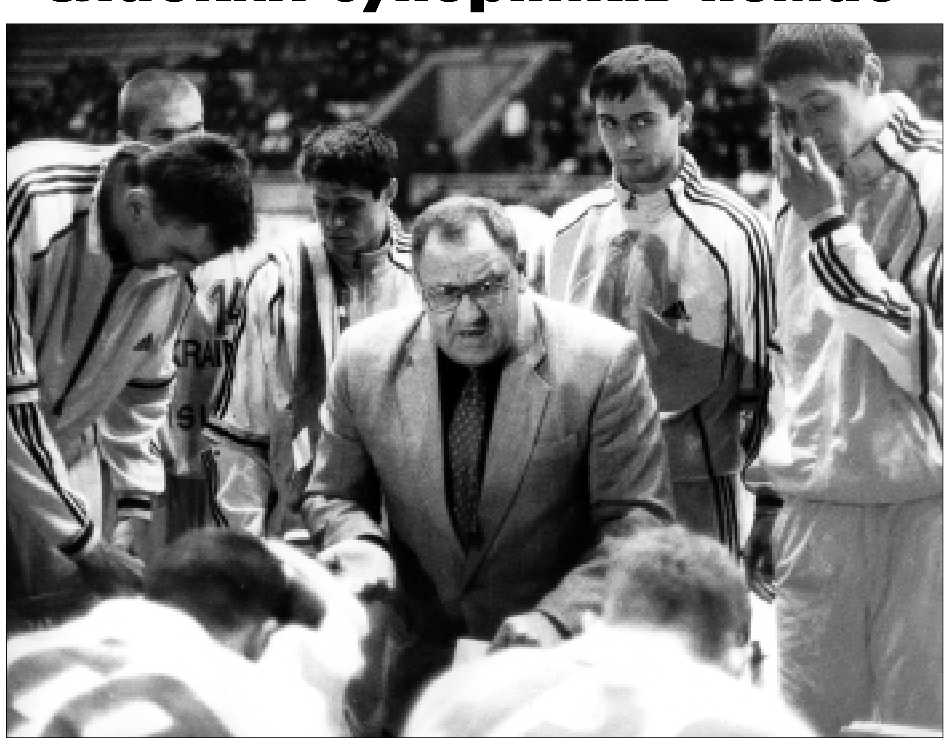
Президентськими указами на посаду голови Державного комітету України у справах сім'ї і молоді призначено Валентину Довженко, а професора, проректора НУФВСУ Марію Булатову — головою Державного комітету України з питань фізичної культури і спорту.

Ми щиро зичимо Марії Михайлівні — людині дуже симпатичній, молодій вродливій жінці і просто чудовому професіоналу — всіляких гараздів та успіхів на новій відповідальній посаді.

Але привертає увагу до себе ось що: докорінні зміни в керівництві спортивного відомства у нас чомусь відбуваються тоді, коли до старту чергових олімпійських ігор залишається обмаль часу (нагадаємо, що Зимові ігри в Солт-Лейк-Сіті (США) стартують 8 лютого 2002 року). Можливо, тому, щоб у разі невдачі не було з кого питати?..

В. Б.

Геннадій ЗАЩУК: «Слабких суперників немає»

Баскетбол. Після стартового матчу півфінального турніру Євро-2003 між збірними України та Швейцарії (69:62) в київському Палаці спорту на запитання журналістів відповідав наставник нашої команди Геннадій Защук. Його, зокрема, запитали:

— Як оцінюєте склад групи А, в якій виступають українські баскетболісти?

— Нині в європейському баскетболі немає відверто слабких збірних. Середній рівень команд помітно вирівнявся. Сьогодні нам нелегко далася перемога над швейцарцями. Цей колектив не має у своєму складі «зірок». Але, погодьтеся, своєю грою, особливо в обороні, він справляє досить приємне враження. Сьогодні ми пропустили небагато, але здобули лише 69 очок. А це нашій збірній, яка сповідує атакуючий стиль, не характерне. Стосовно решти учасників, то вони достатньо авторитетні і кваліфіковані. Передовсім це стосується збірних Литви і Туреччини. Але, повторюю, усі без винятку — суперники серйозні. Тому на кожну гру налаштовуватимемося, як на фінальну. Особливо важко буде на виїзді. Там треба стрибати, як мовиться, вище голови, мобілізувати всі вольові резерви. Лише за таких умов можна розраховувати на путівку до фінальної частини.

— А які ще причини завадили нашій команді упевненіше почуватися в поєдинку зі Швейцарією?

— Насамперед відсутність провідних виконавців: Пудзирея, Лохманчука, Харченка, Євстратенка. А також дуже низька якість суддівства. Арбітри Баніца (Румунія) та Баганський (Польща) зі своїми обов'язками не впоралися. Такого слабкого арбітражу давно вже не пам'ятаю. Навіть не казатиму, що ця парочка ставилася до нашої команди упереджено. Але в тому епізоді, коли з майданчика до кінця гри вилучили Олександра Окунського, арбітри зобов'язані були покласти край відвертій грубості з боку швейцарців. Адже ті чудово знали, що Окунський — лідер нашої команди. Тому зумисне спровокували його...

— І що потрібно для посилення гри?

— Насамперед час, щоб мати можливість зігратися, налагодити взаємодії у складі.

P. S. Минулої суботи відбулися матчі другого туру європейського півфіналу. **Жінки.** Польща-Україна. 72:56. Туреччина — Болгарія. 66:56. **Чоловіки.** Нідерланди—Україна. 68:84 (молодці!). Болгарія—Литва. 87:105. Швейцарія—Туреччина. 53:70.

На знімку: Геннадій Защук зі своїми хлопцями.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Нікарагуа з хуторів поблизу Диканьки

Теореми буття

Він наш сучасник — Віктор Дзюба, корінний диканчанин, якого всі в селищі знають як Нікарагуа. Йому піввіку від роду, чорний, що смола, від бруду й поневірянь — живе у батьківській хаті, яку й помешканням не назвати. Розвалюха в самісінькому центрі Диканьки. З одного боку в сусідах руїни довгобуду — універмагу, з другого — котедж поважного районного керівника. Не день і не два животіє чоловік на очах у всієї громади — десятиліття. Безнадійно хвора людина, до якої нікому немає діла.

У халупі ні газу, ні води, ні світла. Особливо дошкуляють небозі зимові холоди: позаминулого грудня відморозив обидві ступні. Вичухався якось, і знову його висока худорлява постать щодень маячить у центрі Диканьки. Виживає, збираючи порожні пляшки. Таким, до речі, я особисто його вперше побачив у вже не близькому 1974 році, працюючи в місцевій газеті «Трудова слава». Спливли, як за водою, роки і десятиліття, а Нікарагуа залишився незмінним. Без нього і Диканька ніби не та. Його образ — як вічний докір місцевій владі за ставлення до потреб і проблем маленької людини. Хоча, з другого боку, на що може розраховувати хвора людина у хворому суспільстві?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Трагедії

Встановити загиблих допоміг комп'ютер

Стали відомі обставини автокатастрофи, в якій загинули генеральний консул посольства США в Україні Грегорі Гулка і його 10-річна донька.

Аварія сталася на території Вінницької області біля села Кунка Гайсинського району. Як розповів начальник Державтоінспекції УМВС в області Василь Поліщук, водій автомобіля «Фіат», що рухався з високою швидкістю, на повороті не впорався з керуванням і виїхав на зустрічну смугу. В цей час назустріч йшов мікроавтобус. Від зіткнення легковик перекинувся на обочину і зайнявся.

За словами очевидця, пасажира мікроавтобуса, їхні намагання погасити вогонь не дали результату: після двох вибухів бензобака авто нагадувало смолоскип, що горів приблизно двадцять хвилин.

Американський консул мав в Україні родичів: його батьки, українці за походженням, у тридцяті роки емігрували за океан. В автомобілі одного з родичів (до речі, авто не нове, 1987 року випуску) Грегорі їхав із Херсона до Хмельницького на весілля. Встановити особи трьох загиблих тіл, вдалося лише після того, як звірили номер кузова авто із комп'ютерними даними.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фальшива картка до тюрми доведе

У Кіровограді група осіб за підробленою пластиковою карткою та фальшивим паспортом намагалася отримати в одній із банківських установ 40 тисяч гривень. На гарячому крадіїв піймали працівники обласного управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України. З'ясувалося, що у такий спосіб шукачі легкої наживи вже розбагатіли на 19 тисяч гривень, тож тепер перевіряється їх причетність й до інших подібних злочинів.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Професіонали скучили за роботою. І здивували

За рекордно короткий термін пройдено новий повітроподавальний стовбур шахти імені О. Засядька

Вітчизняний стиль

Розповідати про найбільше досягнення донецьких шахтопрохідників і уникнути порівнянь неможливо. Але парадокс: підібрати гідне порівняння важко. По-перше, так склалося, що за останні десять років потужний шахтобудівний комплекс України — ціла галузь із її давніми традиціями й унікальними провесіоналами —стала непотрібною. Замовлення чергового орендного підприємства «Шахта імені О. Ф. Засядька» стало першим великим об'єктом за десять років. По-друге, з самого початку шахтопрохідники взяли такий темп, котрого раніше не в змозі були досягти їхні колеги і в інших країнах СНД, і в усій Європі.

Будівництво, яке здійснювало шахтопрохідницьке будівельне управління № 3 ДВАТ «Трест «Донецькшахтопроходка», почалося з нуля. Точніше, з чистого поля, де треба було розбити та оснастити будмайданчик. Для порівняння: за радянських часів рекордом вважалося, якщо виконавці робили це за два роки. Донецьким шахтобудівникам вистачило шести місяців. Уже тоді було зрозуміло, що об'єкт стане унікальним, насамперед швидкістю виконаних робіт.

Нижньої позначки у 1267 метрів тут досягли за тринадцять місяців. До того ж кілометр стовбура (якщо точніше, 1002 метри) було пройдено за десять місяців — успіх, гідний Книги рекордів Гіннесса. (Між іншим, у тресті серйозно думають про те, щоб зареєструвати це досягнення.)

Рекордні темпи потребували нового підходу. Адже що таке була швидкісна проходка в колишньому розумінні? Два-три «ривки» за весь час будівництва об'єкту. А тут одразу ж було задане навантаження, яке вдвічі перевищувало традиційне. І обраний темп робіт шахтобудівники утримували до останнього метра. «Скучили за роботою» — таку фразу довелося почути в колективі.

— Люди знають, за що працюють, — каже бригадир прохідної комплексної бригади Ардаліон Тетереков. —Заробітну платню отримують вчасно, матеріально-технічне постачання відмінне. Становлення колективу відбулося дуже швидко, і одразу налаштувалися на високі темпи.

Високі темпи — означало не менш як чотири погонні метри стовбура за добу. Начальник проходки Сергій Клюшин показує графіки з розрахованими по годинах та хвилинах операціями: «Бригади боролися буквально за кожен сантиметр». Після тривалого вимушеного простою люди відчули смак до роботи.

Але не лише бажання працювати й заробляти вплинуло на швидкість проходження стовбура. Чималу роль відіграв той чинник, що замовником виступила шахта імені Засядька, яка вкладала власні кошти, а отже, була безпосередньо зацікавлена у якнайшвидшому завершенні робіт. Тому фінансування з боку замовника відбувалося без жодної затримки. Новий стовбур дасть змогу продовжити життя шахти ще на десятки років і завдяки додатковому надходженню повітря забезпечить безпеку робіт під землею.

До речі, будівництво повітроподавального стовбура дало роботу не лише шахтопрохідницьким, а й іншим підприємствам. Наприклад, на Ясинуватський машинобудівний завод уперше за багато років надійшли замовлення на спеціальну техніку. А Донецький казенний завод освоїв випуск нового виду вибухівки — раніше її доводилося купувати в Росії. Тож суміжні галузі отримали додатковий поштовх в освоєнні нових видів продукції.

У квітні майбутнього року ДВАТ «Трест «Донецькшахтопроходка» відзначить свій півсторічний ювілей. За плечима колективу, на чолі якого стоїть досвідчений керівник Євген Борисович Новік, чимало досягнень та трудових рекордів. Але останній здобуток — особливий, він фактично означає відродження цілої галузі. Вже сьогодні шахтопрохідники отримали замовлення на будівництво ще двох стовбурів на шахті ім. О. Засядька. Нові стовбури закладають і на інших провідних шахтах регіону — «Красноармійська-Західна № 1» і «Краснолиманська». Сили і кошти, вкладені в капітальне будівництво, забезпечать роботою майбутні покоління гірників Донбасу.

Ліна КУЩ.

Його образ — як вічний докір місцевій владі

Приз за вашу щиру думку

Ніні Литвиновій та її доньці Анні в редакції «Голосу України» вручено суперприз — кухонний комбайн. А от володарка ще одного подарунка газети — Інна Попова з Черкас не змогла прибути в редакцію на урочистості. І за неї нагороду (а це праска однієї з відомих фірм) отримав чоловік її сестри — Максим із Києва.

Нагадаємо, ці чудові призи редакція розіграла в конкурсі на краще рекламне гасло «Голосу України» у передачі «Ложа преси» на радіо «Ера» на «Промені» 16 листопада.

А ще була вікторина. Її переможцем став Борис Нестеров із Києва. Його приз — річна передплата на «Голос України».

Борис Георгійович, до речі, підмітив, що не спроста став переможцем: він однофамілець легендарного Петра Нестерова, іменем якого названо вулицю, де розташована наша редакція. До того ж, наш призер похвалився, що є не тільки знавцем багатьох газет, які проводять вікторини в передачі «Ложа преси», а й переможцем їхніх конкурсів — виграв уже кілька передплат і аж три радіоприймачі. Та «Голос України» — перша редакція, котра вручила приз, інші кажуть — зачекайте.

А Ніна Артемівна Литвинова з Чернігова зателефонувала на радіопередачу вперше.

— Ми з чоловіком сиділи на кухні і слухали передачу про «Голос України». Гасло про вашу газету народилося якось невимушено. От Петро Миколайович і каже: «Телефонуй. Пам'ятаєш, як ми в квартиру заселялися, ти казала, що на такій чудовій кухні не вистачає кухонного комбайна». Вся наша родина, у нас є ще син Андрій, він — військовий, вдячна «Голосу України» за приз. Ми й не сподівалися! Нехай щастить усім газетярам «Голосу» і його читачам.

Інна Миколаївна з Черкас, ми з нею спілкувалися по телефону вже після передачі, сказала: «Ви навіть не уявляєте, як мені потрібна гарна праска — я кравчиня. Збиралася придбати, але ця річ не з дешевих, все ніяк не виходило. І тут раптом — приз за мою щиру думку: «Голос України» — правда вільної людини».

Як ми і обіцяли, володарів наших суперпризів прийнято до клубу «Голосоукраїнців», про що вони одержали посвідчення.

А для авторів рекламних гасел «Голосу України», котрі надіслали їх до редакції разом з копією квитанції про передплату газети на 2002 рік, ми також запроваджуємо три цінні суперпризи. Кращі з надісланих творів буде опубліковано. На конверті зробіть позначку «Слоган».

Шануймося, любі друзі, передплачуймо й читаймо «Голос України»!

Регіонам — інвестиційні технології

(Початок на 6-й стор.).

Без вагань і витрачання часу на акліматизацію «дебютанти» з Кіровоградщини включилися в роботу форуму. В результаті додому вони повернулися не лише з намірами затвердитися в регіоні, який традиційно називають «воротами афро-азійського континенту», а й з конкретними пропозиціями від бізнесменів з ОАЕ щодо співробітництва в галузі сільськогосподарського виробництва, проектами налагодження спільного виробництва, зокрема сонячних батарей.

Голова ФСІП Сергій Пачковський стверджує: «Тепер важливо не втрачати темпів і, відпрацювавши стадію проектування та узгодження, переходити до конкретних справ», на які, до речі, від Фонду сприяння інвестиціям і приватизації довго чекати не доводиться. Усвідомлюючи, що без розвитку місцевої інфраструктури Кіровоградського регіону міжнародне співробітництво налагодити буде не так просто, керівництво ФСІП доклало чимало зусиль для збільшення обсягів дотування місцевих бюджетів у Знам`янському, Світловодському, Новомиргородському, Олександрійському, Онуфріївському районах, а також місті Світловодську в рамках Державного бюджету 2002 року на загальну суму 26 250000 гривень.

Нині у ФСІП триває активна робота з підготовки міжнародного бізнес-форуму в Австрії, що відбудеться у грудні під гаслом «Україна та ЄС — разом у XXI столітті». Уже визначено теми для проведення «круглих столів». Найбільшу зацікавленість областей, які вже співпрацюють з ФСІП, викликала можливість на європейському рівні обговорення теми «Активізація міждержавного регіонального співробітництва». Від австрійської сторони в бізнес-переговорах братимуть участь керівництво Бургенланду, Каринтії та Штирії —центральних земель Австрії, від України — голова Кіровоградської облдержадміністрації В. Моцний, голова Чернівецької облдержадміністрації Т. Бауер, начальник Головного управління зовнішньоекономічних зв'язків та інвестицій Київської міської державної адміністрації М. Поживанов, для яких першим кроком до європейської інтеграції був лист до Фонду сприяння інвестиціям і приватизації.

Сергій КРИХТА.

Актуально

Убезпечили морську зону

Для попередження трагічних випадків на морі в Карантинній бухті Севастополя створено Морський рятувально-координаційний центр з підрозділами в Одесі, Керчі й Маріуполі. Тепер ситуацію в морі від Азова до гирла Дунаю відстежують цілодобово. В розпорядженні керівників центру — Олександра Цаплюка, Едуарда Васильєва, Валерія Прокопенка, Юрія Калашникова (донедавна морських прикордонників і капітанів) та інших висококваліфікованих фахівців — сучасні засоби зв'язку, що дають змогу миттєво зафіксувати сигнали біди і визначити точні координати судна, яке потрапило в катастрофу.

За майже піврічний термін свого існування центр встиг допомогти розминутися з лихом вже багатьом екіпажам. А скрутних ситуацій за останні п'ять років у севастопольській морській зоні не бракувало. Віднині, сподіваємося, цей «бермудський трикутник» убезпечено надійно.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Передплата

Усі застави — з «Голосом»

Уже тривалий час Закарпатська обласна рада професійних спілок шефствує над прикордонними заставами, що розташовані на території області. І голова ради Іван Король, і керівники галузевих профспілкових об'єднань — часті гості воїнів у зелених кашкетах. І ніколи не навідуються до підшефних із порожніми руками. Знаючи, що прикордонникам доводиться нести службу в найвіддаленіших куточках регіону і що вони хочуть бути в курсі справ та подій, шефи оформили всім прикордонним заставам передплату газети «Голос України». Вона з-поміж інших республіканських видань чи не найповніше інформує про регіональні новини.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Вісім годин трагедії

Пригоди

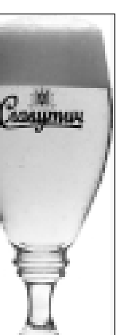
Трагедією могло закінчитися полювання на качок для 65-річного мисливця із села Петрик Літинського району на Вінниччині. Забравшись у човні на середину озера, він так захопився пернатими, що й не стямився, як водна гладінь стала вкриватися льодом. Далі гребти не було жодної можливості: човен замурувало крихкою кригою. Всі сподівання невдаха поклав на... власне горло. На щастя, його почули.

Мисливця визволили з «полону» тільки через вісім годин. Для цього бійці рятувального загону Міністерства з надзвичайних ситуацій змушені були вдатися до використання спеціальних засобів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Пиво №1 в Україні

Покласти край тривалим суперечкам — чий товар кращий в Україні? — вирішили організатори фестивалю-конкурсу «Вибір року». Вперше в нашій країні було проведено таке комплексне дослідження позицій торгових марок, представлених на вітчизняному ринку. Під час визначення кращих акценти робилися на перевагах споживачів і думках експертів про якість товару. В опитуванні взяли участь понад 3000 респондентів. Споживачі відповідали на запитання анкети: який продукт у цій товарній категорії ви вважаєте кращим? Експерти (а це представники науково-дослідних центрів, інститутів, державних структур) оцінювали якість товару з професійних позицій. Об'єктивність результатів конкурсу підтвердили аудитори компанії KPMG.

У категорії «народного напою» на конкурсі були представлені «Славутич», «Оболонь», «Taller», «Рогань», «Чернігівське», «Гетьман», «Сармат», «Янтар», «Чорномор», а також продукція пивзаводів «Дніпро» і «Крим». Титул «Пиво №1 в Україні» здобув «Славутич». Продукція цієї торгової марки перемогла одразу у двох номінаціях: «Пиво світле вітчизняного виробника» і «Пиво темне вітчизняного виробника».

Дмитро ІВАНОВ.

І батька, і сина частує «Родина»

Спонсор «ГУ»

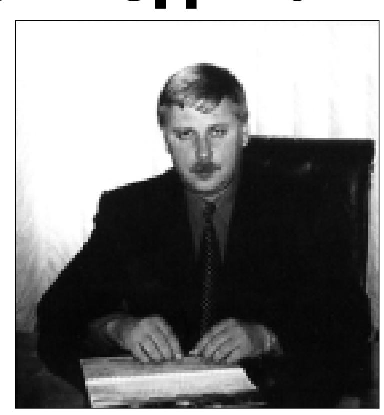
Час від часу колектив ВАТ «Костопільський завод продтоварів» радує покупців новинками. Ось і цього разу головний технолог Тетяна Небісь представила на розсуд колег чергову новинку — бісквітно-зефірний рулет. Дуже смачний, як і інша продукція, в чому мали нагоду переконатися наші передплатники, які виграли в розіграші призів «Голосу України» цукерки «Чорнослив у шоколаді».

— Продукція з маркою «Родина» в нас не залежується, — каже Галина Демедюк, продавець на центральному ринку Рівного. — Особливий попит на чорнослив у шоколаді, зефір, мармелад, ірис вершковий...

Справді, кондитерська група «Родини» (таку торгову марку віднедавна має ВАТ «Костопільський завод продтоварів») — на висоті. У національному рейтинговому конкурсі «Краща торгова марка» золотими медалями відзначено костопільський біло-рожевий зефір та ірис вершковий.

— Таку назву торгової марки ми вибрали не випадково, бо хочемо, щоб наша продукція задовольняла смаки кожної родини, — каже голова правління Микола Кучерук. — І нині пропонуємо 60 видів продукції консервної, кондитерської, хлібобулочної групи. Велика увага — якості й доступності в цінах. Тільки так можна привернути увагу покупця.

Успіх «Родини» — ще один плюс на користь Миколи Кучерука, в якого молодість уміло поєднується з енергійністю, творчістю, розважливістю, вмінням працювати в ринкових умовах, де присутні елементи ризику. Але хто не ризикує, той не п'є шампанського. Не побоявся керівник викупити місцевий хлібозавод (інші обходили його десятою дорогою), який свого часу зазнав фіаско від конкурентів і вже, було, поклався на волю негоди та розкрадачів. Нині хлібозавод працює, дає роботу сотні костопільчан, а споживачам —запашний хліб, булочки, батони, грінки, соломку...

Ще на початку року ВАТ випускало смачної продукції на мільйон гривень, тепер ця цифра майже подвоїлася.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: голова правління ВАТ «Костопільський завод продтоварів» Микола Кучерук.

Фото автора.

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 150000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311215. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України